

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219206436
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1219206436.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: D. S., A. T. XX.XX.XXXX, zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom: Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa matky: D. M., A. T. XX.XX.XXXX, S. W.: O. XX, W., zastúpená ZMEKOVÁ & PARTNERS, so sídlom: Zámocká 18, Bratislava, a otca : G.. H. S., A. T. XX.XX.XXXX, S. W.: M. XX/XX, W., zastúpený Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s.r.o., so sídlom: Ďumbierska 3F, Bratislava, o návrhu matky na zmenu neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 20. novembra 2019, č.k. 11P/170/2019-81, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 20. novembra 2019, č.k. 11P/170/2019-81, v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II uznesením 20. novembra 2019, č.k. 11P/170/2019-81, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým v rámci prvého výroku zrušil nariadené neodkladné opatrenie o úprave styku matky s maloletou, ktoré bolo vydané Krajským súdom v Bratislave dňa 11.03.2019 pod č.k. 11CoP/26/2019-402, a súčasne druhým výrokom nariadil neodkladné opatrenie, ktorým matke umožnil stretávať sa s maloletou D. S., narodenou dňa XX.X.XXXX, nasledovne: počas bežného roka každý párny kalendárny týždeň od piatka od 15.00 hod. do nasledujúceho pondelka do 8.00 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň od stredy od 15.00 hod. do nasledujúceho piatka do 8.00 hod. s tým, že matka si maloletú prevezme v určenom čase v materskej škole, ktorú maloletá navštevuje, a v prípade akéhokoľvek dôvodu neprítomnosti maloletej v materskej škole v mieste bydliska otca a maloletú odovzdá otcovi v určenom čase v materskej škole, ktorú maloletá navštevuje, resp. v mieste bydliska otca; počas vianočných sviatkov v kalendárnom roku 2019 od 15.00 hod. dňa 24.12.2019 do 12.00 hod. dňa 26.12.2019 s tým, že matka si maloletú prevezme v určenom čase v mieste bydliska otca a maloletú odovzdá otcovi v určenom čase v mieste bydliska otca. Otcovi uložil povinnosť maloletú na styk s matkou riadne pripraviť. Vo zvyšku súd prvej inštancie návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho uznesenia uviedol, že návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava II dňa 06.11.2019 sa matka domáhala zrušenia uznesenia o neodkladnom opatrení vydaného Okresným súdom Bratislava II č.k. 11P/160/2018-121 zo dňa 20.11.2018 v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/26/2019-402 zo dňa 11.03.2019 a nariadenia nového neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil povinnosti otcovi odovzdať maloletú D. do osobnej starostlivosti matky alebo alternatívne, aby rozšíril doteraz súdom upravený styk maloletej Lucie s matkou.

3. Svoj návrh odôvodnila tým, že v súčasnosti je styk matky a maloletej upravený uznesením Okresného súdu Bratislava II, č.k. 11P/160/2018-121 zo dňa 20.11.2018 v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/26/2019-402 zo dňa 11.03.2019 tak, že matka je oprávnená stretávať sa s maloletou Luciou v každom kalendárnom týždni v roku v stredu v čase od 16:00 hod. do 18:00 hod. a v sobotu od 09:00 hod. do 12:00 hod. v prítomnosti otca. Z konania vo veci samej vedeného pod sp. zn. 59P/114/2018 je známe, že otec nariadené neodkladné opatrenie nedodržiava a nerešpektuje rodičovské práva matky. Situácia je naozaj vážna. Matka sa s dcérou nestretáva ani v rozsahu upravenom neodkladným opatrením, pričom od 09.10.2019 sa mala matka s dcérou stretnúť osemkrát, no stretli sa len trikrát. Pri tak obmedzenom rozsahu (aký je vymedzený súdnym rozhodnutím) je ďalšie obmedzovanie styku matky s dcérou, v dôsledku konania otca neprípustné. Matka dcéru nevidela takmer dva týždne (od 19.10.2019 do 30.10.2019), potom ju videla na dve hodiny (dňa 30.10.2019) a odvtedy dcéru zase nevidela, pričom o nej nemá ani žiadne informácie. Otec nerešpektuje nielen matku ako rodiča, ale ani súdne rozhodnutie, keďže matka sa v dôsledku konania a správania otca s dcérou nestýka, ani v minimálnom rozsahu stanovenom súdnym rozhodnutím. Matka nerozumie konaniu otca, ktorý umožnil matke po dlhých mesiacoch kontakt s dcérou aj osamote, bez jeho prítomnosti. Bolo tomu tak dňa 19.09.2019 a dňa 20.09.2019. Matka s dcérou si čas strávený spolu užili, maloletá sa z prítomnosti matky tešila. Po styku matka bez akýchkoľvek problémov dcéru odovzdala otcovi. Dokonca sa otec vyslovil, že sa dohodnú na styku aj s prespatím, čomu sa matka veľmi potešila. Všetko sa však zmenilo po tom, ako otec prevzal rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave (č.k. 20CoP/121/2019-600 zo dňa 4.9.2019), ktorým bolo zmenené uznesenie Okresného súdu Bratislava II tak, že návrh matky na zmenu neodkladného opatrenia bol zamietnutý. Od tohto dňa sa správanie otca vrátilo do starých koľají, ba dokonca sa toto ešte vyostriilo. V prípade, ak sa styk realizuje, matka v dôsledku správania otca pri styku v minulosti (kedy matku otec osočoval slovami matka tyranka a pod., resp. sa správal voči matke neslušne, arogantne a nevhodne, a to za prítomnosti maloletej) chodí na styk so svojimi rodičmi (starými rodičmi maloletej), resp. s jedným z nich, aby bola situácia pokojnejšia. Otec neposkytuje matke žiadne informácie, o dcére rozhoduje výlučne sám. Ak otec matke aj poskytne nejaké informácie o maloletej, tieto zásadne poskytuje s oneskorením a v obmedzenom rozsahu. Matka v dôsledku konania otca nemá akúkoľvek možnosť sa o dcéru starať, podieľať sa na jej výchove, podieľať sa na rozhodovaní o záležitostiach týkajúcich sa maloletej a tráviť s ňou plnohodnotne čas. Rodičovská úloha otca podľa názoru matky zlyháva v plnom rozsahu. Otec si neuvedomuje, že tu ide predovšetkým a v prvom rade o maloletú D.. Zásadnou je skutočnosť, že znalec v znaleckom posudku č. 43/2019 zo dňa 18.09.2019 (vypracovanom v konaní vedenom pod sp. zn. 59P/114/2018) uviedol, že otec má „...neuvedomovanú tendenciu maloleté dieťa ovplyvňovať vo vzťahu k matke že „otec reaguje aktuálne senzitivne a protektívne vo vzťahu k maloletej, čo sa môže parciálne prenášať aj na postoj maloletej k matke..“ Uvedené závery nemôžu byť opomínané za danej situácie, kedy sa otec snaží už niekoľko mesiacov matku vytlačiť zo života maloletej. Znalec ďalej zdôraznil, že „...separácia maloletej od matky má na maloletú D. negatívny dopad, nakoľko nie je vytvorený ani minimálny priestor pre jej stretávanie s matkou a obnovenie ich vzájomných citových a emočných väzieb..“ Je teda zrejmé, že znalec sám negatívne hodnotí aktuálnu situáciu, t.j. že maloletá nemá žiadny kontakt s matkou. Znaleckým posudkom sa preukázalo, že matka sa žiadneho psychického, či fyzického týrania, ktorým otec po celý čas argumentuje, nedopúšťala a ani nedopúšťa. Otcove konanie a správanie nemožno viac tolerovať, keďže na takéto nie je daný žiadny dôvod. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že je daná potreba zmeny nariadeného neodkladného opatrenia, nakoľko nariadené neodkladné opatrenie nie je v záujme maloletej; úprava styku nariadená v uznesení, ktorým je od 11.03.2019 upravený styk, mala byť len dočasnou úpravou styku, pričom jediným dôvodom pre nariadenie styku v takom obmedzenom rozsahu bolo preklenutie 3-mesačnej odluky matky a dcéry na prvých stretnutiach; prítomnosť otca bola súdom určená rovnako, iba z dôvodu preklenutia 3- mesačnej odluky matky a dcéry na prvých stretnutiach, ktorá už dávno (o.i. aj vzhľadom na plynutie času pominula, no túto otec stále zneužíva vo svoj prospech; potreba styk rozšíriť bola vyslovená krajským súdom v konaní vedenom pod sp.zn. 11CoP/26/2019 (na pojednávaní, ako aj v rozhodnutí), tiež súdom prvej inštancie a kolíznym opatrovníkom (na pojednávaní); otec nariadené neodkladné opatrenie nerešpektuje a toto bezdôvodne nedodržiava; otec neakceptuje matku ako rodiča a snaží sa ju vytlačiť zo života ich maloletej dcéry; znaleckým posudkom bolo dokázané, že matka sa o maloletú vie samostatne postarať a nebola preukázaná potreba prítomnosti otca pri styku, ktorá navyše nie je žiadúca a táto je dokonca kontraproduktívna. Vychádzajúc z vyššie uvedeného podľa matky nepochybne došlo k zmene pomerov, a tiež odpadli dôvody (podozrenie z týrania, ktoré preukázané nebolo), pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, v dôsledku čoho je potrebné nariadené neodkladné opatrenie zmeniť.

4. Súd prvej inštancie v rámci skutočného stavu a to konkrétne z uznesenia súdu prvej inštancie č.k. 11P/160/2018-121 zo dňa 20.11.2018 zistil, že maloletá Lucia bola predbežne zverená do osobnej starostlivosti otca s tým, že matku súd zaviazal výživným vo výške 100,-€ mesačne, vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám otca. Voči uvedenému uzneseniu podala matka odvolanie. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 11CoP/26/2019-402 zo dňa 11.03.2019 tak, že uznesenie Okresného súdu Bratislava II č.k. 11P/160/2018-121 zo dňa 20.11.2018 potvrdil, a zároveň nariadil neodkladné opatrenie, na základe ktorého je matka oprávnená stretávať sa s maloletou v každom kalendárnom týždni v roku, v stredu v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. a v sobotu v čase od 09.00 hod. do 12.00 hod. v prítomnosti otca s tým, že matka si maloletú prevezme v čase určenom v mieste bydliska otca a v čase určenom maloletú otcovi odovzdá v mieste jeho bydliska, a zároveň otcovi uložil povinnosť maloletú na styk s matkou riadne pripraviť. Odvolací súd dospel k záveru, že otec nepreukázal také konanie matky, ktoré by zakladalo dôvod na absolútne zamedzenie kontaktu maloletej s matkou a akceptoval dôvody matky uvedené v jej vyjadreniach, spočívajúce v neplnení si povinností otca umožniť jej kontakt s maloletou, a dokonca v absolútnom bránení informovať sa o maloletej, či už u otca alebo v školskom zariadení, ktoré maloletá navštevuje. Je nesporné, že maloleté dieťa potrebuje ku svojmu zdravému psychickému a fyzickému vývinu oboch rodičov, potrebuje vytvárať a budovať si vzťah tak s otcom, ako aj s matkou. Konanie otca, ktorý neumožnil maloletej stretávanie sa s matkou ani v jeho prítomnosti, označil odvolací súd za neprípustné. S prihliadnutím na vek a záujem maloletej, dospel odvolací súd k záveru o potrebe dočasne upraviť styk matky s maloletou a poskytnúť im priestor na spoločné trávenie času a rozvíjanie ich vzťahu. S prihliadnutím na fakt, že maloletá nebola s matkou sama po dobu troch mesiacov a na potrebu vykonania dokazovania vo veci samej, vzhľadom na tvrdenia otca uvedené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k osobe matky, odvolací súd určil styk maloletej s matkou v prítomnosti otca. Styk matky s maloletou súd upravil rámcovo a korigoval s prihliadnutím na aktuálny stav s tým, že je vecou rodičov, či sa dokážu dohodnúť aj na ďalších termínoch stretnutia matky s maloletou po úspešnom nadviazaní ich kontaktu.

5. Následne návrhom doručeným na súd prvej inštancie dňa 25.04.2019 (konanie bolo vedené pod sp.zn. 11P/72/2019) žiadala matka súd o zrušenie neodkladného opatrenia, o úprave styku matky s maloletou vydaného Krajským súdom v Bratislave dňa 11.03.2019 pod č.k. 11CoP/26/2019-402, a zároveň žiadala súd o nariadenie nového neodkladného opatrenia, ktorým by súd rozšíril doteraz súdom upravený styk maloletej s matkou. O návrhu matky rozhodol súd prvej inštancie uznesením č.k. 11P/72/2019-359 zo dňa 23.05.2019 tak, že nariadené neodkladné opatrenie Krajského súdu v Bratislave zrušil a nariadil nové neodkladné opatrenie, na základe ktorého je matka oprávnená stretávať sa s maloletou D., každý párný kalendárny týždeň od štvrtka od 15.00 hod. do nasledujúceho pondelka do 8.00 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň od stredy od 15.00 hod. do nasledujúceho piatka do 8.00 hod. s tým, že matka si prevezme maloletú v určenom čase v materskej škole, ktorú maloletá navštevuje a v prípade akéhokoľvek dôvodu neprítomnosti maloletej v materskej škole v mieste bydliska otca a odovzdá maloletú otcovi v určenom čase v materskej škole, ktorú maloletá navštevuje, resp. v mieste bydliska otca. Voči predmetnému uzneseniu podal otec dňa 26.06.2019 odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 20CoP/121/2019-600 zo dňa 04.09.2019 tak, že uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh matky na zmenu neodkladného opatrenia v časti úpravy styku matky s maloletou, ktorý bol nariadený uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/26/2019-402 zo dňa 11.03.2019 zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že na rozdiel od súdu prvej inštancie nevidí v danom prípade zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala dôvod zmeniť predchádzajúcu neodkladnú úpravu styku otca s maloletou dcérou. Je nepochybné, že styk matky bol upravený v obmedzenej miere a za prítomnosti otca nielen z dôvodu, že sa po nejakú dobu styk maloletej s matkou nerealizoval, ale aj z dôvodu, že tu sú podozrenia z nevhodného správania sa matky k maloletej a potreby vykonania dokazovania vo veci samej, vzhľadom na tvrdenia otca uvedené v návrhu, vo vzťahu k osobe matky. Odvolací súd zdôraznil, že v danom prípade nedošlo od poslednej úpravy styku matky s maloletou k žiadnej dôkaznej zmene. Poukázal pritom na protichodné vyjadrenia rodičov a protichodné správy od odborníkov. Vzhľadom k predloženým nahrávkam zo strany otca a k prebiehajúcej trestnému stíhaniu odvolací súd považoval za nevyhnutné v záujme ochrany maloletej a pre objektívne zhodnotenie situácie a zistenie skutočného stavu vyčkat' na výsledky znaleckého dokazovania.

6. Na Okresnom súde Bratislava II súčasne prebieha pod sp. zn. 59P/114/2018 aj konanie vo veci samej o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, vedené pod sp.zn. 47Em/3/2019, týkajúce sa výkonu rozhodnutia. Pod sp.zn. 11P/119/2019 je vedené konanie, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia - nahradenie súhlasu otca maloletého dieťaťa, ako aj

konanie vo veci samej o nahradenie súhlasu otca maloletého dieťaťa - vedené pod sp. zn. 59P/45/2019, ktoré obe konania boli zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu matkou, dosiaľ však neprávoplatne.

7. V rámci skutočného stavu súd prvej inštancie zistil, v znaleckom posudku č. 43/2019 zo dňa 18.9.2019 vypracovaného znalcom Mgr. Balkom v konaní vedenom pod sp.zn. 59P/114/2018 je uvedené: „Maloletá v prítomnosti matky dokáže prekonať subjektívnu neistotu, ktorá je navyše sytená rodičovským konfliktom a intenzívnym senzitívnym až vulnérabilným (zraniteľným) prežívaním otca, a pri kontakte s matkou sa emočne stabilizovať a prežívať pozitívne interakcie s ňou, čo z klinicko-psychologického hľadiska nekorešponduje s príznakmi psychického a fyzického týrania“. Na otázku súdu, aký vplyv na maloletú D. má niekoľkokomesačná separácia maloletej od matky a úprava styku maloletej s matkou neodkladným opatrením zo dňa 23.5.2019 č.k. 11P/72/2019-359 znalec uviedol, že: „Podľa vyjadrení oboch rodičov fungovalo stretávanie maloletej s matkou za prítomnosti otca podľa predchádzajúceho neodkladného opatrenia. V súčasnosti neprebíha stretávanie maloletej s matkou, podľa aktuálneho neodkladného opatrenia v rozšírenom režime, bez prítomnosti otca a s prespávaním u matky, pričom sa nerealizuje ani pôvodný limitovaný model stretávania matky s maloletým dieťaťom. Snaha znalca o podanie vysvetlenia tohto nevyhovujúceho stavu zo strany rodičov na vyšetrení maloletej bola neúspešná, nakoľko rodičia sa navzájom obviňovali z nerealizácie kontaktu maloletej s matkou. Otec verbalizoval svoje rozhodnutie nerešpektovať rozšírené neodkladné opatrenie z dôvodu jeho pretrvávajúcich obáv o maloleté dieťa, ako aj z dôvodu jej psychického stavu. Vzhľadom na zadokumentovaný priebeh stretnutí maloletého dieťaťa s matkou, je možné konštatovať, že zo psychologického hľadiska má súčasná situácia, separácie maloletej od matky, na maloletú Luciu negatívny dopad, nakoľko nie je vytvorený ani minimálny priestor pre jej stretávanie s matkou a obnovenie ich vzájomných citových a emočných väzieb.“ Ďalej sa v posudku konštatuje: „Maloleté dieťa je, podľa objektivizovaných záverov z viacerých pozorovaní jej interakcie s matkou, na jednej strane opatrná a parciálne obavná voči matke, v dôsledku negatívnych zážitkov, na druhej strane je voči nej otvorená, dokáže sa v jej prítomnosti upokojiť, prežívať pozitívne emócie a aj aktívne vyhľadávať jej prítomnosť. Matka je v zhode s jej temperamentom, zvýraznenou dynamogéniou a efektívnou reaktivitou, v kontakte s maloletou D. aktívna, ale v jej správaní nie sú prítomné ohrozujúce ani manipulatívne tendencie“, alebo aj: „U maloletej sú prítomné aj viditeľné pozitívne emócie a vlastná iniciatíva vo vzťahu k matke (vyhľadá jej blízkosť, volá ju k spoločnej hrovej aktivite, konverzuje s ňou).“ Znalec má za odôvodnené, „aby maloleté dieťa zotrvalo v osobnej starostlivosti otca ako rezidenčného rodiča, avšak so súčasným individuálnym stretávaním maloletého dieťaťa s matkou aj bez prítomnosti otca a vrátane prespávania u matky.“ Znalec v rámci svojich záverov teda odporúča zverenie maloletej D. do osobnej starostlivosti otca, so súčasným širokým rozsahom stretávania maloletej s matkou v intenciách aktuálneho petitu (znalec má na mysli uznesenie OS BA II č.k. 11P/72/2019-359 zo dňa 23.05.2019 - pozn. súdu) tak, aby došlo k upokojeniu komplikovanej rodinnej situácie, zabezpečeniu stabilného prostredia maloletej v domácnosti otca so súčasným pravidelným stretávaním s matkou.

8. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že psychologička PhDr. Katarína Hatráková vo svojej správe (založenej do konania vo veci samej sp.zn. 59P/114/2018) k poradenským stretnutiam s D. M. a H. S. zo dňa 13.11.2019 uviedla, že v lete a na jeseň tohto roku sa realizovali individuálne poradenské stretnutia s p. M. a tri párové stretnutia za účasti pani Ž., ktorú oslovil p. S. na pomoc k vyjednávaní porozchodovej starostlivosti. Ich témou bol podrobný popis stretnutí matky a dcéry, dohodnutie ďalších stretnutí a zdieľanie ich obsahu. Komunikácia rodičov maloletej Lucky bola silne ovplyvnená nedôverou, vzájomnou hostilitou až ponižovaním. Tieto obranné mechanizmy sú pozostatkom narušeného a nefunkčného partnerského vzťahu, aktuálne sú však udržiavané aj skúsenosťou posledných mesiacov, bezmála rok. V tomto čase sa do popredia dostala právna rovina sporu a s ňou súvisiaca tvorba dôkazov namierených proti jednému i druhému partnerovi. Pre dieťa, ktoré je v centre takéhoto rodičovského vzťahu je atmosféra, ktorá ho charakterizuje nesmierne emocionálne náročná. Je teda dôležité, aby sa tieto situácie eliminovali a dieťa im nebolo vystavované. Keďže na základe poradenského procesu má psychologička za to, že matka nie je pre dieťa nebezpečná, anamnesticky je jeho vzťahovou osobou, nie je dôvod, aby jej kontakt s dcérou prebiehal za asistencie otca. Dieťa sa narodilo do rodiny, väčšinu svojho života si tvorilo vzťah k obojmu rodičom. Vzniká tak jedinečné puto, ktoré, i keď je násilne prerušené, má schopnosť reštaurovania a ozdravenia, potrebuje však čas a priestor.

9. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 325 § 326 ods. 1, § 329 ods.1, § 331 ods.1, § 332 ods.1, CSP, § 1, § 2, § 363 CMP, čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 5 Zákona o rodine a vecne tým, že zistené skutočnosti, ako i doposiaľ vykonané dokazovanie vo veci samej,

vedenej na súde prvej inštancie pod sp. zn. 59P/114/2018, dovedli súd prvej inštancie k záveru, že návrh matky na zmenu úpravy jej styku s maloletou upraveného t.č. neodkladným opatrením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/26/2019-402 zo dňa je dôvodný. Súd prvej inštancie predovšetkým poukázal na to, že styk matky s maloletou bol doteraz upravený len v minimálnom rozsahu a v prítomnosti otca, a to s prihliadnutím na fakt, že maloletá nebola s matkou sama po dobu viac než troch mesiacov. Zároveň už krajský súd vo svojom rozhodnutí predpokladal, po dohode rodičov rozšírenie styku maloletej s matkou, po úspešnom nadviazaní ich vzájomného kontaktu. Krajský súd ďalej zdôraznil, že skutočnosť, že uznesením o nariadení neodkladného opatrenia bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti otca, avšak uvedený stav nie je dôvodom pre obmedzovanie rodičovských práv matky, ktorá má právo na informácie o svojej dcére a právo sa s dieťaťom stretávať. K tvrdeniam otca vo vzťahu k vyhotoveným zvukovým nahrávkam zaznamenávajúcim negatívne vyjadrovanie sa a správanie matky v prítomnosti maloletej, odvolací súd konštatoval, že tieto budú tiež predmetom dokazovania vo veci samej, pričom na argumenty otca o fyzickom ubližovaní maloletej matkou nemožno prihliadať v celom rozsahu. Konštatoval, že je nesporné, že maloleté dieťa potrebuje ku svojmu zdravému psychickému a fyzickému vývinu oboch rodičov, vytvárať a budovať si vzťah tak s otcom ako aj s matkou.

10. V rámci odôvodnenia súd prvej inštancie zdôraznil, že z doterajšieho dokazovania vyplýva, že matka s maloletou nadviazala kontakt po takmer 4-mesačnom úplnom odlúčení spontánne a bez problémov. Maloletá D. už na prvom súdom upravenom spoločnom stretnutí dňa 13.03.2019 (monitorovanom kolíznym opatrovníkom) k matke sama od seba prišla, objala ju, pohladila ju po tvári a dala jej pus. Počas stretnutia bola spokojná, s matkou komunikovala a mala sa k nej. Prijatie matky dcérou po takmer 4-mesačnom nepretržitom odlúčení označil ako „pozitívne“ na pojednávaní konanom dňa 09.04.2019 aj právny zástupca otca. Rovnako z pohovoru kolízneho opatrovníka s maloletou realizovaného dňa 24.04.2019 vyplýva, že maloletá má k matke pozitívny vzťah a na stretnutia s ňou sa teší. Taktiež zo správy kolízneho opatrovníka zo stretnutia maloletej s matkou dňa 15.05.2019, ktoré bolo monitorované kolíznym opatrovníkom bez toho, aby o tom bola informovaná matka, vyplýva, že uvedené stretnutie prebehlo v poriadku. Maloletá bola v prítomnosti matky uvoľnená a spokojná. V rozhovore s kolíznym opatrovníkom počas stretnutia maloletá uviedla, že sa hrá s mamou a tatom, je spokojná a páči sa jej v detskom kútiku. Počas rozhovoru maloletá pôsobila spokojne, matka ju držala na rukách, spontánne matku pobožkala. Skutočnosť, že minimálne stretnutia dňa 08.05.2019 a dňa 15.05.2019 prebehli bez problémov, potvrdil aj samotný otec. Už z uvedeného podľa názoru súdu prvej inštancie vyplynulo, že stretnutia maloletej s matkou naplňajú svoj účel v tom zmysle, že napomáhajú zdravému psychickému a fyzickému vývinu maloletej, ktorá si potrebuje vytvárať a budovať vzťah nielen s otcom, ale v rovnocennej miere aj s matkou. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na správy psychologičky PhDr. Hatrákovej k poradenským stretnutiam s rodičmi maloletej (konkrétne s matkou prebiehajúcich už od januára 2019), z ktorých vyplýva jednoznačný záver, že matka maloletej je dostatočne pripravená na kontakt s dcérou bez asistencie otca, čím sa vytvorí prirodzenejšie prostredie, nezaťažené kontrolou a z nej vyplývajúcimi potenciálnymi konfliktami. Súd prvej inštancie poukázal i na správu kolízneho opatrovníka o šetrení pomerov v domácnosti matky, z ktorej vyplýva, že maloletá má v domácnosti matky vytvorené vhodné podmienky na trávenie voľného času a odpočinok. Napokon i tá skutočnosť, že matka maloletej vo svojej domácnosti pripravila samostatnú detskú izbu, ktorú zariadila novým nábytkom, zakúpila dcére hračky a oblečenie, svedčí o pozitívnom vzťahu matky k maloletej.

11. V rámci svojho odôvodnenia súd prvej inštancie konštatoval, že pre rozhodnutie súdu o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa má rozšíriť jej styk s maloletou oproti doterajšej úprave, sú však rozhodujúce predovšetkým závery znaleckého posudku č. 43/2019 zo dňa 18.9.2019 vypracovaného znalcom Mgr. Martinom Balkom, v spojení so závermi znaleckého posudku č. 55/2019 vyhotoveného znalkyňou PhDr. Mgr. Elenou Fortis v trestnom konaní ČVS: ORP-236/1-VYS- B2-2019. Z týchto záverov totiž vyplýva, že od predchádzajúcej úpravy styku maloletej s matkou došlo k dôkaznej zmene. Diametrálne odlišné tvrdenia rodičov a tiež nimi predkladané protichodné dôkazy boli totiž objektivizované práve vykonaním znaleckého dokazovania. Z označených znaleckých posudkov podľa názoru súdu prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že rozšírenie styku maloletej s matkou je nateraz plne namieste.

12. Ďalej je z dokazovania dosiaľ vykonaného v konaní vedenom pod sp. zn. 59P/114/2018 zrejmé, že vzájomný vzťah rodičov maloletej, a tým aj stretávanie maloletej s matkou v prítomnosti otca sú zaťažené práve napätím prameniácim z nevydareného partnerského vzťahu rodičov, čo vyplýva nielen z odborných záverov znalcov a psychologičky, ale aj z tvrdení samotných rodičov. Tvrdenia oboch rodičov,

ako aj dôkazy nimi produkované sú však protichodné, preto nie je možné z nich bez ďalšieho vychádzať. Aj z tohto dôvodu pri svojom rozhodovaní súd prvej inštancie zohľadnil predovšetkým dôkazy o priebehu stretnutí maloletej s matkou predložené kolíznym opatrovníkom (správy o priebehu styku zo dňa 13.03.2019 a dňa 15.05.2019, správu o šetrení pomerov u matky zo dňa 07.03.2019, správu o pohovore s maloletou zo dňa 24.04.2019), správy psychologičky PhDr. Hatrákovej, ale najmä znalecké posudky Mgr. Martina Balka a PhDr. Mgr. Eleny Fortis, ktoré všetky jednoznačne svedčia v prospech rozšírenia styku maloletej s matkou v neprítomnosti otca a s jej prespatím u matky tak, aby si maloletá mohla budovať rovnocenný vzťah s oboma rodičmi. Na druhej strane žiadny z dôkazov zadovážovaných súdom prvej inštancie v súvislosti s rozhodovaním o neodkladnom opatrení, resp. vo veci samej neosvedčil také skutočnosti, ktoré by mali byť dôvodom na ponechanie tak úzko upraveného styku maloletej s matkou, ako tomu je doteraz, na základe neodkladného opatrenia vydaného odvolacím súdom. Poukazujúc na obsah odôvodnenia odvolacieho súdu je zrejmé, že t.č. odpadli dôvody, na základe ktorých bolo rozhodnuté o úprave styku maloletej s matkou, v rozsahu 5 hodín týždenne v prítomnosti otca, keďže po takmer 4-mesačnom odlúčení matka nadviazala s maloletou bezproblémový kontakt, maloletá sa na stretnutia s matkou teší, je v jej prítomnosti spokojná a majú spolu pozitívny vzťah. Taktiež mal súd prvej inštancie z hore uvedených dôkazov za osvedčené, že matka je dostatočne pripravená na kontakt s dcérou, bez asistencie otca (čo je napokon aj v súlade so želaním otca vyjadreného na pojednávaní dňa 09.04.2019), a má tiež vytvorené vhodné podmienky na stretávanie s maloletou aj vo svojej domácnosti. Keďže pominuli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie vydané Krajským súdom v Bratislave dňa 11.03.2019 pod č.k. 11CoP/26/20 19-402 (v doterajšom znení a rozsahu) nariadené a je v záujme maloletého dieťaťa, aby sa jeho styk a matkou upravil nanovo, bez prítomnosti otca a v rozsahu širšom ako doteraz, súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia súdu prvej inštancie a predmetné neodkladné opatrenie zrušil.

13. Zároveň však v nadväznosti na zrušenie doterajšej úpravy styku maloletej s matkou vznikla neodkladná potreba novej, širšej úpravy styku maloletej s matkou, v súlade so záujmom maloletej tak, aby si maloletá mohla budovať rovnocenný vzťah s oboma rodičmi, teda aj s matkou. Vychádzajúc z postojov otca totiž nie je dôvodné predpokladať, že bez intervencie súdu dôjde v dohľadnom čase k rozšíreniu styku matky s maloletou dcérou, na základe dohody rodičov. Súd prvej inštancie preto súčasne rozhodol o novej úprave styku maloletej s matkou tak, ako je uvedené vo výrokovej časti II. uznesenia súdu prvej inštancie. Zároveň však súd vo zvyšnej časti návrh matky zamietol, pretože až po komplexnom zhodnotení všetkých dôkazov vo vzájomných súvislostiach v konaní o veci samej bude posudzovať otázku najvhodnejšieho modelu participácie oboch rodičov na starostlivosti o maloletú, a to so zohľadnením najlepšieho záujmu maloletej.

14. Súd prvej inštancie sa nestotožnil so záverom otca, že práve jeho prítomnosť na stretnutiach matky s maloletou je absolútne kľúčová, a to z dôvodov ochrany záujmov maloletej a najmä jej bezpečia, zdravia, citového a duševného vývinu. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že samotný otec vo svojej správe o priebehu stretnutí maloletej s matkou poukazuje na nevhodné správanie sa matky vo vzťahu k jeho osobe a vôbec sa nezmieňuje o tom, že by počas stretnutí maloletej s matkou táto maloletej ubližovala. Ak aj otec popisuje nevhodné správanie matky (napr. že „matka nevhodne vulgárne komentuje odpovede otca a podľa odpovedí maloletej na jej otázky následne slovné útočí na otca, vulgárne mu nadáva a má nevhodné poznámky, pričom na maloletú neberie ohľad“), tak zároveň takto popísané správanie sa matky je spojené len s prítomnosťou otca, a nesúvisí so vzťahom matky k maloletej. Navyše tieto tvrdenia otca sú nepreukázané, pričom matka naopak popisuje práve otca ako negatívne zasahujúceho do priebehu stretnutí maloletej s matkou („otec do styku zasahuje tým, že hovorí na maloletú, ako aj osočovaním matky, jej napomínaním, jej natáčaním na mobilný telefón“). Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal aj na správu kolízneho opatrovníka o stretnutí matky s maloletou dňa 15.05.2019, ktoré bolo monitorované kolíznym opatrovníkom bez toho, aby o tom bola informovaná aj matka (informovaný bol však otec), pričom uvedené stretnutie prebehlo v poriadku. Aj táto správa nasvedčovala tomu, že matka je pripravená na stretnutia s maloletou, bez prítomnosti otca. Tomu, že je to práve prítomnosť otca, ktorá môže narušovať priebeh stretnutí maloletej s matkou, nasvedčujú aj tvrdenia samotného otca uvedené v správe o priebehu stretnutí zo dňa 10.05.2019. Navyše samotný otec už umožnil matke styk s maloletou bez jeho prítomnosti (dňa 19.09.2019 a 20.09.2019). Predovšetkým však súd prvej inštancie poukázal na závery znaleckých posudkov znalca Mgr. Martina Balka, ako aj znalkyne PhDr. Mgr. Eleny Fortis, PhD., citované v bodoch 14 a 18 odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie, ktoré svedčia v prospech rozšírenia stretávania maloletej s matkou, a to bez prítomnosti otca a súčasne aj s prespatím.

15. Ak teda práve partnerský konflikt medzi rodičmi je zdrojom napätia počas stretnutí maloletej s matkou, tak možno dôvodne predpokladať, že úprava styku maloletej s matkou bez prítomnosti otca vytvorí prirodzenejšie prostredie, nezaťažené kontrolou otca pri realizácii styku maloletej s matkou. Aj len priemerne empatické dieťa sa za prítomnosti dvoch nepriateľských rodičov nemôže cítiť dobre a jeho nechť ublížiť čo i len jednému z nich, kladie na jeho psychiku ďalšie neúmerné požiadavky. Ak by sa styk matky s dcérou realizoval len v prítomnosti otca, mohlo by to byť pre maloletú spojené s negatívnymi zážitkami vyplývajúcimi z prípadných konfliktných situácií medzi rodičmi. Dôvodom na prítomnosť otca pri stretávaní maloletej s matkou nie sú ani tvrdenia a dôkazy produkované dosiaľ otcom v konaní vo veci samej, nakoľko tieto nie sú jednoznačné, a teda ani dostatočne presvedčivé, keď väčšina z nich bola vyhotovená len na základe jednostranných tvrdení otca (lekárske správy, správy zo škôlky, odborné vyjadrenie PhDr. Aleny Kopányiovej PhD.), pričom matka produkovala tvrdenia a dôkazy spochybňujúce tvrdenia otca. Pokiaľ ide o zvukové záznamy vyhotovené otcom bez súhlasu matky, z ktorých vyplýva naozaj nevhodné správanie sa matky vo vzťahu k maloletej, tieto bude potrebné vyhodnotiť aj vo vzťahu k ostatným vykonaným dôkazom vo veci samej, a to predovšetkým vo vzťahu ku znaleckému dokazovaniu, ktoré bolo nariadené v konaní sp. zn. 59P/114/2018, ako aj vo vzťahu k záverom trestného konania. Do ukončenia dokazovania vo veci samej je však potrebné zabezpečiť záujem maloletej na rozvoji a budovaní rovnocenného vzťahu s matkou a tiež zabrániť odcudzovaniu maloletej vo vzťahu k matke, čo však nie je možné bez pravidelného a rovnocenného styku. Úloha oboch rodičov v živote maloletého dieťaťa je nezastupiteľná a záujmom dieťaťa nepochybne je, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že i ten druhý rodič môže byť dobrým rodičom. Po rozpade rodiny s maloletým dieťaťom nielen etika príbuzenských vzťahov, ale aj zákon zaväzuje dieťa k povinnosti svojich rodičov číť a rešpektovať, kým rodičovská zodpovednosť (za riadnu výchovu dieťaťa) je prikázaná obom rodičom; preto pokiaľ nie sú zistené tak závažné skutočnosti, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovskej zodpovednosti, nie je dôvod na to, aby rodič, v ktorého priamej rodičovskej starostlivosti maloleté dieťa nie je, sa s dieťaťom nestretával, resp. stretával sa iba vo veľmi obmedzenom rozsahu. Súd prvej inštancie mal za to, že takéto závažné skutočnosti, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovskej zodpovednosti matky dosiaľ v konaní zistené neboli. Naopak závery znalecké posudky znalca Mgr. Balka, ako aj znalkyne PhDr. Mgr. Eleny Fortis PhD. otcom vyslovené podozrenia o týraní maloletej matkou nepotvrdili. Záujem maloletého dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho a najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom a tento záujem vyžaduje, aby sa na výchove podieľali obaja rodičia. Rodičovi, ktorý s dieťaťom nežije, musí byť umožnený pravidelný kontakt, pretože je to práve množstvo času, počas ktorého rodič môže realizovať aj neverbálne výchovné pôsobenie, tzv. výchovu prítomnosťou, či príkladom. Zásadne nemožno obmedzenie styku vysloviť v prípade, ak uvádzané dôvody vyplývajú zo vzťahu medzi rodičmi a nie zo vzťahu medzi rodičom a dieťaťom. V posudzovanom prípade sa pritom nepotvrďuje ten predpoklad, že práve vzťah medzi matkou a maloletou by mal byť dôvodom na obmedzenie styku. Je nutné mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič - dieťa v dôsledku odcudzenia je v neskoršej dobe iba ťažko napravitelná. Tiež treba zohľadniť, že uplynul už dlhší čas, odkedy maloletá nežije v spoločnej domácnosti s matkou (ako tomu bolo do 21.11.2018), v dôsledku čoho matka nie je každodennou súčasťou života maloletej, nemá teda možnosť tráviť s dcérou plnohodnotne čas a dcéra je podľa tvrdení oboch rodičov vystavená ich konfliktom. Súd prvej inštancie preto upravil styk matky s maloletou v rozsahu primeranom záujmu maloletej, na budovaní rovnocenného vzťahu s oboma rodičmi, pridržiavajúc sa pritom aj názoru kolízneho opatrovníka, ktorý ako zástupca záujmov maloletej, odporučil styk maloletej s matkou rozšíriť a upraviť bez prítomnosti otca aj s prespatím u matky. Pokiaľ ide o miesto odovzdania a prevzatia maloletej, súd prvej inštancie považoval za vhodné prispôbiť úpravu styku tomu, aby týmto miestom bola (predovšetkým) materská škola, ktorú maloletá navštevuje, a to z dôvodu maximálne možnej eliminácie príležitostí na vznik konfliktných situácií medzi rodičmi, ktoré nepochybne vplývajú na maloletú negatívne.

16. Súd prvej inštancie vo výroku tohto uznesenia, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie rozhodol z dôvodu blížiacich sa vianočných sviatkov aj o úprave styku maloletej s matkou počas nich, a to s poukazom na § 40 CMP (v spojení s § 2 ods. 1 a § 23 ods. 2 CMP), podľa ktorého súd môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť im viac, než čoho sa domáhajú aj vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu. Súd totiž vzhľadom na konflikt medzi rodičmi považoval za potrebné upraviť styk maloletej s matkou počas Vianoc, nakoľko ponechanie styku bez úpravy práve v tomto čase, tak významnom pre pestovanie pozitívnej rodinnej atmosféry, by mohlo byť zdrojom ďalšieho konfliktu medzi rodičmi a tiež frustrácie maloletej. Súd prvej inštancie pritom prihliadol na skutočnosť, že v tomto kalendárnom roku

vianočné sviatky pripadnú na utorok- streda-štvrtok párneho kalendárneho týždňa, kedy matka nebude mať styk upravený. Vzhľadom na doterajšie postoje otca je pritom možné predpokladať, že by matka styk počas Vianoc nad rámec stanovenej úpravy neumožnil. Súdu prvej inštancie sa preto javilo ako účelné a spravodlivé - zohľadňujúc pritom predovšetkým záujem maloletej, aby styk počas najbližších Vianoc bol upravený neodkladným opatrením. Vzhľadom na skutočnosť, že uplynulé Vianoce strávila maloletá, na základe svojvoľného rozhodnutia otca len s ním, súd prvej inštancie upravil styk maloletej počas Vianoc na kalendárny rok 2019 v rozhodujúcej časti práve s matkou. Nič pritom nebráni otcovi, aby kontaktoval maloletú počas Vianoc aspoň telefonicky alebo elektronicky (napr. Skype) a v tomto smere súd prvej inštancie matku vyzval na veľkorysý prístup vo vzťahu k otcovi.

17. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie otec, ktorý v rámci svojho odvolania uviedol, že súd prvej inštancie neodôvodnil vydané uznesenie takou zmenou pomerov, ktorá môže byť podkladom pre vydanie uznesenia v rozpore s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 04.09.2019, č.k. 20CoP/121/2019-600, resp. nepreukázal akúkoľvek zmenu pomerov. V súvislosti s napadnutým uznesením otec poukázal na skutočnosť, že toto uznesenie bolo vydané ani nie dva mesiace potom, čo bolo otcovi doručené už vyššie spomínané uznesenie Krajského súdu v Bratislave, ktorým krajský súd zrušil predošlé uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23.05.2019 č.k. 11P/72/2019-359, ktoré bolo svojim výrokom takmer totožné s napadnutým uznesením. Otec uviedol, že súd prvej inštancie napadnuté uznesenie odôvodňuje údajnou zmenou pomerov, v súvislosti s ktorou poukazuje najmä na vypracovaný znalecký posudok Mgr. Balka v konaní vo veci samej, ako aj na znalecké posudky vypracované PhDr. Mgr. Elenou Fortis v trestnom konaní vedenom pod ČVS: ORP-236/1-VYS-B2-2019. Súd prvej inštancie sa pri napadnutom uznesení zároveň odvoláva aj na správu PhDr. Kataríny Hatrákovej. Pri zmene pomerov otec poukázal na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Trnave, a súčasne aj na skutočnosť, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.11.2018, sp.zn. 7Cdo 232/2018, ktorým súd prejednával uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 24.05.2018, sp.zn. 7CoP/22/2018, tento ustálil právny názor, že predloženie znaleckého posudku v súdnom konaní nepredstavuje takú zmenu pomerov, resp. skutkových okolností, o ktoré by sa súd mohol opierať pri zmene jeho predchádzajúceho rozhodnutia. V danom prípade teda s ohľadom na skôr vydané rozhodnutie súdu v danej veci, ktoré je v súčasnosti právoplatné, ide o prekážku právoplatne rozhodnutej veci podľa § 230 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Otec má za to, že pre rozhodovanie o zmene úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej dcére bolo potrebné nielen zo strany matky, ale aj a najmä v napadnutom uznesení súdu prvej inštancie preukázať zmenu reálneho a trvajúceho skutkového stavu veci, pričom na toto rozhodnutie nepostačuje doloženie ďalších dôkazov do spisu, ktoré neboli do dnešného dňa vykonané, a ktoré aj sama matka vo svojich vyjadreniach napáda. Zo strany skutkového stavu nedošlo k žiadnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, a to najmä nie v prípade, že krajský súd v danej veci rozhodoval necelé dva mesiace pred opätovným rozhodnutím súdu prvej inštancie. Aj z vyššie uvedených dôvodov otec považuje napadnuté uznesenie za nesprávne a neodrážajúce akúkoľvek reálnu zmenu pomerov v predmetnom prípade, s čím súvisí aj procesne nesprávny postup súdu a arbitrárnosť jeho rozhodnutia. V rámci odvolania otec uviedol, že za účelom upokojenia napätej situácie medzi rodičmi, a najmä za účelom zlepšenia psychickej pohody maloletej dcéry inicioval stretnutia rodičov za prítomnosti psychologičiek PhDr. Kataríny Hatrákovej (psychologička zaobstaraná zo strany Matky) a PhDr. Idy Želinskej (psychologička zaobstaraná zo strany otca). Účelom týchto sedení malo byť práve zlepšenie komunikácie a postupná dohoda o úprave rodičovských práv a povinností. Otec uviedol, že matka ukončila psychologické sedenia z otcovi neznámych príčin, a to vyslovením nedôvery voči psychologičke PhDr. Ide Želinskej a trvala na striktnom dodržiavaní súdom určeného styku s maloletou dcérou, a to napriek skutočnosti, že dohoda s otcom jej v danom prípade zabezpečovala širší styk ako uznesenie súdu. Otec súčasne poukázal na to, že matka ani styk, na ktorý sa dostavila nevyužila naplno, a zo styku pravidelne odchádza skôr v rozsahu 30 až 50 minút a v niektorých prípadoch ešte skôr. Otec v rámci podaného odvolania taktiež uviedol, že v prípade zhoršeného zdravotného stavu maloletej dcéry matku vždy riadne informuje, a to či už prostredníctvom SMS správ, e-mailu alebo telefonicky. Otec v rámci svojho odvolania uviedol, že nikdy nevyvoláva konflikty na stretnutiach s dcérou, pričom tvrdenia matky ohľadne týchto konfliktov považuje výlučne za účelové tvrdenia Matky. Ak aj k nejakým konfliktom došlo, vždy boli vyvolané buď nevhodným správaním

matky k maloletej dcére, prípadne matkiným osočovaním a obviňovaním otca v čase, keď sa mala venovať maloletej dcére. Čo sa týka následnej prítomnosti starých rodičov na styku, otec má za to, tak ako je uvedené vyššie, že táto skutočnosť len väčšmi odráža fakt, že matka sa svojim konaním nesnaží zabezpečiť styk pre seba, ale práve pre svojich rodičov. Pokiaľ ide o spoluprácu otca pri styku maloletej s matkou a umožňovaní styku zo strany otca, otec v rámci svojho odvolania uviedol, že styk matky s maloletou spravidla matka ukončí skôr, ako je dohodnutý s odôvodnením, že maloletá je unavená. Rovnako zdôraznil, že pokiaľ otec pokiaľ prišiel na styk neskôr ako mal, umožnil matke byť s maloletou dlhšie, avšak matka uvedené nevyužívala. Jediný čas kedy matke neumožnil stretnutie s maloletou dcérou bola choroba maloletej dcéry. Otec taktiež uviedol, že nikdy nepopieral dôležité postavenie matky v živote maloletej dcéry, tento matku viackrát v minulosti motivoval k tomu a žiadal ju, aby zmenila svoj postoj k maloletej dcére a hlavne, aby zmenila svoje priame agresívne správanie, a to najmä z dôvodu, že správanie matky k maloletej dcére (ako bolo prezentované) je v súčasnosti neprijateľné. Otec má za to, že v súvislosti s rodičovskými právami matky v porovnaní s právami a záujmom maloletej dcéry v danom prípade nepochybne prevyšuje záujem dcéry nad stykom, ktorý bol v napadnutom uznesení matke upravený, pričom toto je z rodičovského hľadiska pre otca jeden z podstatných dôvodov, prečo v konečnom dôsledku voči tomuto uzneseniu podáva odvolanie. Otec uviedol, že všetky zásadné otázky týkajúce sa maloletej dcéry vždy komunikuje s matkou, pričom je to práve matka, ktorá situáciu vyhrocuje napr. podaním návrhu na nahradenie súhlasu otca so zmenou škôlky pre maloletú dcéru, pričom tento v čase podania návrhu s otcom žiadnym spôsobom nekomunikovala, čoho dôsledkom bola aj skutočnosť, že matka pre maloletú dcéru vybrala značne drahú súkromnú škôlku, ktorú si ani jeden z rodičov nemohol dovoliť. Matka ani raz nenavštívila logopéda maloletej dcéry s tým, že by sa zaujímala o jej progres či nedostatky, nežiadala rady na pomoc dcére, nepýtala sa na aktuálny stav dcéry, v súvislosti s čím poukázal otec na skutočnosť, že práve zlý rečový vývoj maloletej dcéry je najzávažnejším problémom dcéry z lekárskeho hľadiska. Rovnako sa tak matka nebola ani raz informovať u pediatričky maloletej dcéry o zdravotnom stave dcéry počas obdobia, kedy mala informácie o tom, že maloletá dcéra trpí zápalom priedušiek. Otec má za to, že matka absolútne prehliada zdravotný stav dcéry, jej vývinové potreby, čo podľa otca značným spôsobom spochybňuje jej rodičovské kompetencie. Otec ďalej v rámci svojho odvolania zdôraznil, že súd prvej inštancie vo svojom uznesení tiež poukazuje na znalecké posudky vypracované Mgr. Marekom Balkom a PhDr. Mgr. Elenou Fortis, PhD., z ktorých rovnako z neznámych príčin vyzdvihuje len výsledky, ktoré môžu mať na úpravu styku matky s maloletou dcérou pozitívny vplyv, no zásadné výsledky, ktoré svedčia v neprospech matky bez akéhokoľvek odôvodnenia opomína. Čo sa týka správy ÚPSVaR-u zo dňa 18.04.2019, otec uviedol, že táto nijakým spôsobom nemení pomery oproti rozhodnutiu krajského súdu, ktoré bolo zrušené, resp. ktorým súd zmenil predchádzajúce uznesenie súdu prvej inštancie v rovnakom znení. O tomto okrem iného svedčí skutočnosť, že táto správa bola vyhotovená v apríli roku 2019, pričom posledné uznesenie Krajského súdu v Bratislave bolo vyhotovené v septembri toho istého roku. Je teda jednoznačné, že Krajský súd mal v danom období túto správu k dispozícii. Ako vyplýva zo znaleckého posudku Mgr. Mareka Balka č. 43/2019 vypracovanom v konaní vedenom pod sp. zn. 59P/114/2018, Zhrnutie CDRS: „Pri príprave na stretnutie s matkou sa u maloletej objavil viditeľnú subjektívnu diskomfort, zvýšená intrapsychická tenzia, negatívne momentu v prežívaní a anticipačné obavy, čo pretrvávalo aj v priebehu pozorovania jej vzájomnej interakcie s matkou...“. Toto napätie a obavy u dcéry pominuli až postupne, pričom toto možno podľa otca odôvodňovať práve prítomnosťou tretích osôb, ktoré v maloletej dcéry vyvolávajú pocit bezpečia. Otec zdôraznil, že práve prítomnosť tretích osôb má za následok aj snahu matky o kontrolu jej správania v prítomnosti dcéry, čomu nasvedčuje aj skutočnosť, že matka sa neprípustného správania voči dcére dopúšťala prevažne za zatvorenými dverami bytu a nie na verejnosti. V rovnakom duchu sa následne nesie aj záver správy ÚPSVaR-u, kedy maloletá dcéra údajne uviedla, že sa s matkou stretáva, a že sa na ňu teší. Otec súčasne poukázal aj na ostatné vyjadrenia maloletej dcéry, kedy na adresu matky uviedla, že je matka zlá, a že na ňu kričí. Otec rovnako poukázal na to, že prvá správa PhDr. Hatrákovej, na ktorú sa odvoláva súd prvej inštancie bola vyhotovená už v máji roku 2019 t.j. opäť v období pred rozhodovaním krajského súdu v rovnakej veci. Otec uviedol, že PhDr. Hatráková do dnešného dňa nevykonala vyšetrenie maloletej dcéry, dokonca túto do dnešného dňa ani len nevidela naživo (ani nemala záujem ju vidieť). V súvislosti so správou PhDr. Hatrákovej k tomuto podaniu otec priložil správu PhDr. Želinskej, ktorá sa vyjadruje k aktuálnej správe PhDr. Hatrákovej, pričom túto zásadným spôsobom spochybňuje. Otec v rámci svojho odvolania uviedol, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu matky prihliadol tiež na trestné konanie vedené na Okresnom riaditeľstve PZ v Bratislave II pod ČVS: ORP-236/1-VYS-B2-2019, v súvislosti s ktorým poukázal na uznesenie o zastavení trestného stíhania. Celé toto uznesenie vychádzalo výlučne zo znaleckého posudku PhDr. Mgr. Eleny Fortis, PhD. č.55/2019, pričom tento znalecký posudok v celom jeho rozsahu otec spochybňuje. Otec má za to,

že matkine správanie opísané tak v trestnom konaní, ako aj v tomto konaní, resp. konaní vedenom pod sp.zn. 59P/114/2018, nebolo vierohodným spôsobom vyvrátené, naopak bolo tak znalkyňou PhDr. Fortis, ako aj Mgr. Balkom viac-menej potvrdené. To, že vyšetrovateľ nebadal známky tohto správania matky za dostačujúce na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu ešte nemôže znamenať, že by na toto správanie nemal prihliadať ani súd prvej inštancie vo veci rozhodovania o maloletej dcére. Záujmy maloletej dcéry musia byť vždy prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní o jej osude a v prípade, že viaceré osoby poukazujú na nevhodné správanie matky voči nej (aj znalec Mgr. Balko), toto nie je možné prehliadať, na základe čoho následne nie je možné ani stotožňovať najlepší záujem maloletej dcéry so stykom dcéry s matkou v rozsahu, v akom bol upravený napadnutým uznesením, a to bez priameho vykonania dôkazov v konaní vo veci samej a za prítomnosti poznatkov o agresivite. Otec má za to, že doterajšie zistenia poukazujú na skutočnosť, že správanie matky k maloletej dcére na tejto jednoznačne zanechalo následky, maloletá dcéra má v súčasnosti vytvorený ambivalentný/negatívny vzťah k matke a pri výchove jednoznačne preferuje otca. Na základe uvedeného otcovi nie je zrejmé, na základe čoho sa súd prvej inštancie pridržiaval len (vybraných) vyjadrení PhDr. Fortis, a to i napriek skutočnosti, že mal k dispozícii znalecký posudok Mgr. Balka vypracovaný na základe jeho vlastného uznesenia pre účely tohto konania. Ohľadne znaleckých posudkov vypracovaných tak znalcom Mgr. Balkom, ako aj znalkyňou PhDr. Fortis poukázal otec tiež na skutočnosť, že obaja títo znalci pri svojich posudkoch dospeli k porovnateľným záverom ohľadne matky, pričom túto opisujú ako osobu emocionálne labilnú so sklonsmi k agresívnemu správaniu, ktoré ako Mgr. Balko uvádza sa prejavovalo aj voči maloletej dcére. Daná skutočnosť teda vyvracia tvrdenie, že by v danom prípade išlo o partnerský konflikt medzi matkou a otcom, ale v prvom rade ide o osobnostné vlastnosti matky, ktoré sa môžu prejaviť kedykoľvek a to aj za situácie, že bude s maloletou dcérou sama a na blízku nebude žiadna iná osoba, ktorá by ju v správaní usmernila a ochránila tak maloletú dcéru pred agresívnym správaním matky. V súvislosti s podkladmi, ktoré súd prvej inštancie považoval za zásadné otec upozornil na skutočnosť, že tento absolútne prehliadal všetky závery znalcov svedčiace v neprospech matky, a tento si zo znaleckých posudkov takpovediac „povyberal“ len zistenia, o ktoré následne mohol oprieť svoje rozhodnutie, pričom tiež uviedol, že všetky zistenia jednoznačne svedčia v prospech rozšírenia styku maloletej dcéry s matkou v neprítomnosti otca a s jej prespatím u matky. Uvedený záver aj s ohľadom na vyššie spomenuté otec považuje za absurdný a neodrážajúci skutočný stav veci. Otec taktiež poukázal na to, že súd prvej inštancie bez akéhokoľvek relevantného zdôvodnenia uviedol, že zvukové nahrávky predložené otcom budú predmetom dokazovania vo veci samej, na základe čoho na tieto neprihliadol. Súd prvej inštancie mal predmetné nahrávky rovnako k dispozícii, ako mal k dispozícii aj ostatné dôkazy, na ktoré bez toho aby boli vykonané v konaní vo veci samej prihliadal. Otec mal v danom prípade za to, že súd prvej inštancie úplne neodôvodnene a presahujúc svoje vlastné kompetencie rozhodol o úprave styku matky s maloletou dcérou počas vianočných sviatkov, kedy maloletú dcéru de facto odobral otcovi na celé vianočné sviatky, ako aj bezprostredné obdobie po nich, a to len na základe vlastného autoritatívneho rozhodnutia. Súd musí vždy v prvom rade rešpektovať dohodu rodičov a hľadiť na to, čoho sa obaja rodičia domáhajú. Ako z návrhu matky vyplýva, táto nijakým spôsobom nenaznačila, že by mala záujem na úprave styku s maloletou dcérou počas vianočných sviatkov, a navrhovaný styk zrejme považovala za dostačujúci. Otec v rámci svojho odvolania poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR z 27.04.1967, sp. zn. 5Cz/6/67, R 97/1967: „Zmena pomerov odôvodňuje zmenu rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa, prípadne súdom schválenej dohody rodičov o výchove maloletého dieťaťa, len vtedy, ak iné okolnosti prevažujú nad požiadavkou stálosti výchovného prostredia. Tak tomu je zvyčajne v tých prípadoch, v ktorých sa predtým vykonaná úprava výchovy maloletého dieťaťa stane - so zreteľom na zmenu pomerov - úpravou, ktorá naďalej nezabezpečuje najpriaznivejšie podmienky pre zdravý vývoj dieťaťa na uvedomelého občana.“ Otec má za to, že úprava styku maloletej dcéry s matkou v rozsahu, v akom to nariadil súd prvej inštancie je podľa otca maximálne kontraproduktívna, nakoľko táto prežíva v blízkosti matky obavu a strach z traumatických zážitkov, ktoré prežila (závery Mgr. Balka). Súd prvej inštancie v danom prípade úplne prehliadol potrebu zastabilizácie maloletej dcéry, a súčasne prehliada aj jej najlepší záujem a ochranu pred osvedčeným správaním matky. Okrem uvedeného v súvislosti s vyššie uvedenou judikatúrou otec uviedol, že súd v danom prípade akýmkoľvek spôsobom neosvedčil ani nevhodnosť výchovného prostredia u otca. Otec v rámci svojho odvolania poukázal na správanie maloletej dcéry, ktorá po poslednom styku s matkou, t.j. víkend od 13-15.12.2019, došla k otcovi značne „rozladená“, deprimovaná a uplakaná. Matka samozrejme otcovi odmietla uviesť dôvod aktuálneho stavu maloletej dcéry. Maloletá dcéra pôsobí výrazne vystresovaná, pričom sa u nej prejavilo nezvyčajné správanie, akým je napríklad opakované naťahovanie goliera na pulóvri bez prestávky, zatnuté ruky v pästi, ktoré odmieta otvoriť a bezdôvodné škrabanie. Otec v záver uviedol, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie opiera o dôkazy, ktoré boli známe aj odvolaciemu súdu, kedy tento posledné

uznesenie súdu prvej inštancie obdobného znenia zrušil a návrh matky na zmenu úpravy styku zamietol. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie zakladá na jednostranných dôkazoch, resp. z dôkazov vytrháva kontext, ktorý je možné posudzovať v prospech matky. Súd nijakým spôsobom nehľadí na dôležitosť stability výchovného prostredia maloletej dcéry, ako ani jej najlepším záujemom a v súvislosti s tým celkom zjavne uprednostňuje záujmy matky pred záujmami maloletej dcéry. Na základe uvedeného otec žiada, aby odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 20.11.2019, č.k. 11P/170/2019-81 zmenil tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne, a súčasne v časti úpravy styku matky s maloletou dcérou počas vianočných sviatkov roku 2019 napadnuté uznesenie zruší.

19. Matka sa vyjadrila k odvolaniu otca a uviedla, že sa s týmito tvrdeniami otca nestotožňuje, svoj návrh považuje za dôvodný (pričom na svojich tvrdeniach a dôkazoch v plnom rozsahu zotrváva) a uznesenie súdu prvej inštancie považuje za správne. Matka má za to, že v konaní bolo dostatočne preukázané, že otec nedodržiava súdne rozhodnutia, z dôvodu ktorého tvrdenia otca o tom, ako mala matka otca obviňovať z porušenia uznesení príslušných súdov, sú irelevantné. Matka k tvrdeniam otca uviedla, že je pravdou, že predmetné rozhodnutie súdu prvej inštancie (ktorým vyhovel návrhu matky zo dňa 25.04.2019) bolo krajským súdom zmenené a návrh matky bol zamietnutý, avšak aj napriek tomu, že krajský súd sa nestotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ako aj tvrdeniami a dôkazmi matky, matka je toho názoru, že už tento návrh bol dôvodný a už v tomto čase bola daná zmena pomerov. Zdôraznila, že od podania predmetného návrhu, resp. od rozhodnutia krajského súdu došlo k ďalším zásadným skutočnostiam (popísaných v návrhu matky na zmenu neodkladného opatrenia zo dňa 06.11.2019), ktoré nepochybne preukazujú (nielen osvedčujú) zmenu pomerov, a tým aj potrebu zmeny nariadeného neodkladného opatrenia. Takto to správne vyhodnotil aj súd prvej inštancie. Tvrdenie (ktorým argumentuje otec), že v konaní vo veci samej nebolo nariadené pojednávanie, „čo znamená, že v danej veci neboli vykonané žiadne dôkazy vo veci samej“, neobstojí a je irelevantné. Vo veciach nariadenia neodkladného opatrenia sa spravidla nenariaďuje pojednávanie, čím má byť v zmysle zákona zabezpečená rýchla a účinná ochrana ohrozených, resp. porušených práv. Relevantné skutočnosti je v takomto prípade potrebné osvedčiť (pričom v danom prípade došlo k ich preukázaniu, nielen osvedčeniu). Navyše matka v tejto súvislosti dodala, že v konaní vo veci samej pojednávanie nariadené bolo, a to na deň 17.12.2019 (ktorého sa otec nezúčastnil, prítomný bol len jeho právny zástupca) a toto sa aj uskutočnilo. Odvolanie otca je zo dňa 19.12.2019, z dôvodu ktorého je zrejmé, že pri jeho spisovaní otec touto informáciou už disponoval. Tvrdenie otca, že nebolo nariadené pojednávanie je tak nepravdivé. Matka má za to, že zmena pomerov v danej veci (odôvodňujúca potrebu zmeny nariadeného neodkladného opatrenia) bola preukázaná, a to hneď niekoľkými zásadnými skutočnosťami a dôkazmi (ktoré boli podrobne popísané v návrhu matky zo dňa 06.11.2019), najmä stupňovaním sa situácie, ktorá je naozaj vážna, pričom matka zásadné skutočnosti (predovšetkým správanie otca) popísala v jednotlivých podaniach zaslaných do konania.; rovnako matka popísala aj skutočnosti, ktoré sa odohrali od 10.10.2019 (popísané v podanom návrhu v čl. II) Závery vyslovené v znaleckom posudku č. 43/2019 zo dňa 18.09.2019 (čl. III návrhu matky) Skutočnosti uvedené v čl. IV. návrhu matky, ako aj ukončené trestné konania, ktorými otec toľko argumentoval (a závery uvedené v znaleckých posudkoch PhDr. Fortis). Otec uvádza rozhodnutie ohľadne zmeny výchovného prostredia, ktoré nemožno v danom prípade aplikovať, nakoľko v danej veci bol upravený neodkladným opatrením styk matky s dcérou, (zatiaľ) nedošlo k zmene rozhodnutia súdu ohľadne osobnej starostlivosti o maloletú. K uzneseniu NS SR, ktorým argumentuje otec v súvislosti s predložením znaleckého posudku v konaní, ktorá skutočnosť podľa otca nepredstavuje takú zmenu, ktorá by odôvodňovala zmenu súdneho rozhodnutia, matka uvádza, že vždy je nevyhnutné zohľadňovať okolnosti konkrétneho prípadu. Od podania návrhu otca v novembri 2018 otec argumentoval údajným týraním (a to fyzickým, ako aj psychickým) maloletej dcéry matkou. Táto skutočnosť sa však nepreukázala, a to ani nezávislým, súdom nariadeným znalcom (a rovnako tak ani v trestných konaniach, ktoré začali z podnetu otca), čo nemožno nepovažovať za skutočnosť zásadnú, závažnú a rozhodujúcu, a to aj s ohľadom na závery krajského súdu. Vzhľadom na vyššie uvedené sa preto matka nestotožňuje so záverom otca, že uznesenie súdu prvej inštancie je nesprávne, neodrážajúce akúkoľvek reálnu zmenu pomerov v predmetnom prípade, s čím má súvisieť podľa názoru otca aj procesné nesprávny postup súdu a arbitrárnosť jeho rozhodnutia. Matka k ďalším argumentom otca uviedla, že je pravdou, že stretnutia so psychologičkami inicioval otec. Matka však dodáva, že aj otec pôvodne chodil k PhDr. Hatrákovej. Následne otec ukončil tieto sedenia a začal navštevovať PhDr. Želinskú. Od 29.05.2019 až do času, kým začal otec navštevovať Dr. Želinskú, otec matke neumožňoval styk s dcérou vôbec (to zn. viac ako tri mesiace). Celková situácia, ktorá predchádzala stretnutiam s odborníčkami, bola taká, že v máji 2019 bolo nariadené nové neodkladné opatrenie ohľadne styku matky s dcérou, ktoré otec nedodržiaval, pričom v tom čase neumožňoval

matke styk ani podľa pôvodného neodkladného opatrenia (nariadeného krajským súdom). Matka preto bola ochotná urobiť akýkoľvek krok, aby sa situácia zmenila a mohla sa aspoň na pár hodín vidieť s dcérou. Stretnutí sa preto zúčastnila. Otec však od tretieho stretnutia matky styk s maloletou neumožnil. Matka zdôraznila, že otec vyzdvihuje sedenia u odborníčov a argumentuje „dohodami“, ktoré sa mali uzavrieť medzi rodičmi na týchto (troch) sedeniach. Skutočnosť, že otec porušoval vykonateľné súdne rozhodnutie, otec naďalej opomína. Otec, akoby si neuvedomoval, že súdne rozhodnutie je pre neho záväzné a predstavuje minimálny rozsah styku, ktorý mal a má matke a dcére umožňovať. Sedenia s odborníkmi mali prispieť k tomu, aby otec dokázal reagovať na potreby maloletej (aj vo vzťahu k matke) a tiež, aby dokázal rešpektovať práva matky. Výsledkom sedení malo byť rozširovanie styku matky s dcérou nad (minimálny) rozsah styku podľa súdneho rozhodnutia. Vychádzajúc z vyjadrení otca, je zrejmé, že otec nepovažoval a neopovažuje súdne rozhodnutie za záväzné a má pocit, že je to on, kto bude určovať, ako sa bude matka s dcérou stretávať. Za viac ako rok nebol otec ochotný sa s matkou dohodnúť, pričom matka dodáva, že dohoda neznamena, že otec povie svoju predstavu (ktorá nerešpektuje záujem maloletej a ani práva matky) a túto matka bez ďalšieho príjme. Keďže otec predchádzajúce rozhodnutie nerešpektoval, matka bola ochotná pristúpiť na akúkoľvek dohodu, len aby s dcérou mohla byť. Otec však prezentuje túto dohodu ako svoj ústretový krok, ktorým mal umožniť matke byť s dcérou viac, čo nezodpovedalo realite, ani v tom čase vykonateľnému súdному rozhodnutiu. Matka má za to, že vyjadrenia otca uvedené v odvolaní si protirečia - veď predsa, keby otec umožňoval matke stretnutia nad rámec súdneho rozhodnutia (ktoré rozhodnutie však nedodržiaval), potom by ho matka nežiadala o to, aby sa dodržiavalo súdne rozhodnutie, ktoré by poskytovalo styk s dcérou v užšom rozsahu. Matka má za to, že otec účelovo a skresľujúco uvádza, že matka styk s dcérou nevyužila naplno, t.j. že matka zo styku pravidelne odchádzala skôr o 30 - 50 minút, v niektorých prípadoch ešte skôr. Otec veľmi dobre vie, že maloletá vstáva skoro, približne medzi 05:00 - 06:00 hod. ráno, z dôvodu ktorého je okolo 11:00 - 11:30 hod. už unavená a sama sa pýta spať (dokonca sa matke ukladá na kolená, či si líha na podlahu). Z uvedeného dôvodu matka niekedy, keď videla, že je dcéra naozaj unavená, ukončila styk o pár minút skôr. Otec, ktorý sa prezentuje, ako koná v záujme dcéry, ešte aj takéto situácie chce účelovo využiť. Otec tvrdí, že ak by aj matka mala pocit, že dcéra je unavená, mohla matka s dcérou tráviť čas aj iným pre dcéru menej náročným spôsobom - čítanie logopedických cvičení. Vychádzajúc z uvedeného je teda otec toho názoru, že keď dieťa, ktoré nemá záujem sa hrať, lebo je unavené (a chce si ľahnúť), si má s rodičom precvičovať logopedické cvičenia. Matka poukázala na to, že s dcérou nebola celé mesiace, počas roka 2019 boli ich stretnutia (v dôsledku konania otca) veľmi sporadické, niekedy sa nevideli aj celé mesiace, ich stretnutia v trvaní dve hodiny (niekedy ani to nie) a aj napriek tomu mala matka (podľa názoru otca) s dcérou precvičovať logopedické cvičenia. Matka nespochybňuje dôležitosť takýchto cvičení, avšak je pochopiteľné, vzhľadom na situáciu (a obmedzený styk), že matka ten krátky čas chcela s dcérou stráviť čo najviac pre dcéru zaujímavým spôsobom, aby si spoločne strávený čas užili. Matka súčasne uviedla, že nemala celé tie mesiace možnosť vymyslieť dcére iný program, ako sa s ňou stretnúť v nákupnom centre, keďže program, resp. miesto styku vždy určoval otec (len párkrát styk matky s maloletou prebiehal vonku). Bol to otec, ktorý matke povedal, kde sa styk bude realizovať a matka sa tomu musela prispôbiť. Matka viackrát žiadala otca, aby jej dovolil ísť s dcérou k nej domov, kde má dcéra hračky, kde by sa mohli hrať, resp. by zvolili voľnejší program, ak bola maloletá chorá, či unavená a pod., čo však otec odmietol. Matka taktiež dodala, že párkrát odišla zo styku s dcérou skôr aj z dôvodu, že už nedokázala odolávať urážkam a správaniu otca voči jej osobe (ako napr., keď otec matke vykrikoval: „Matka tyranka“ a „čo si za matku“), a to z dôvodu, aby nedošlo ku konfrontácii a vyostreniu tejto situácie pred maloletou dcérou, matka ukončila styk. Aby sa otec k matke takto nesprával takto, matka niekedy chodí na styk so svojimi rodičmi (resp. jedným z nich). V súvislosti s chorobou maloletej matka tiež uviedla, že otec matke neposkytuje náhradný styk (s výnimkou pár prípadov, čo sa tak stalo). Rovnako tak, keď sa styk s dcérou nerealizoval, otec matke neumožnil s dcérou ani len telefonovať. Matka poukázala na to, že otcove tvrdenia ohľadne stykov matky s maloletou D. sú nepravdivé a matka ich odmieta. Matka uviedla, že nie je pravdivé tvrdenie otca, že by mu matka neumožňovala telefonický kontakt s dcérou, resp. že by hovor ukončila skôr, či uviedla dcére „zlož“. V tejto súvislosti matka poukázala na to, že maloletá nechce s otcom telefonovať. Matka jej však vždy priestor vytvorí a snaží sa ju viesť k tomu, aby sa s otcom porozprávala. V rámci svojho vyjadrenia matka uviedla, že v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia mala matka upravený styk s dcérou počas vianočných sviatkov, t. j. od 24.12.2019 od 15:00 hod. do 26.12.2019 do 12:00 hod. V tieto dni matka realizovala styk s dcérou, tento prebehol v poriadku, pričom spoločne strávený čas a sviatky si dcéra s matkou užili. Po skončení styku si otec maloletú dňa 26.12.2019 prevzal. Vzhľadom na to, že tento týždeň bol párnym týždňom, mala mať matka s dcérou styk v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia aj od piatka 27.12.2019 od 15:00 hod. do pondelka 30.12.2019 do 08:00 hod. Tento styk sa na základe

jednostranného rozhodnutia (v rozpore s nariadeným neodkladným opatrením) nerealizoval, keďže otec matke dcéru dňa 27.12.2019 neodovzdal. Matka sa v tento deň dostavila pred bytový dom otca, otec s dcérou nevychádzal, nikto nebol doma, otec matke nedvíhal ani telefón. Až dňa 28.12.2019 maloletá zavolať matke, že je v poriadku a je s otcom v Komárne (u otcovej rodiny). Matka tak realizovala styk až dňa 01.02.2020. Matka má za to, že tvrdenia otca, že rešpektuje matku, jej práva, sú v rozpore so správaním, konaním, vyjadreniami otca od novembra 2018. Otec svojim správaním dáva najavo, že je to jedine on, kto vie, čo je pre maloletú D. najlepšie. Matka taktiež poprela svoje tvrdenia otca ohľadom škôlky pre maloletú, pričom zdôraznila, že o tomto sa vzájomne síce dohodli, ale až potom, ako otec argumenty matky neakceptoval a matka bola nútená podať návrh v tomto smere návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Ohľadom záujmu o zdravotný stav maloletej matka uviedla, že aj ošetrojúca lekárka maloletej uviedla, že v priebehu návštev matky s dieťaťom, prišli vždy spolu. Je teda zrejme, že do ambulancie chodili rodičia spolu a nie iba otec tak, ako to sám tvrdí. Otec chodil s maloletou po lekároch sám až po tom, ako sa rozhodol pripravovať na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré nakoniec (zrejme aj v dôsledku otcom predkladaných účelových lekárske správ) bolo v novembri 2018 nariadené. K samotným vyšetreniam a informáciám o zdravotnom stave maloletej matka dodala, že od novembra 2018 nevidela matka svoju dcéru niekoľko mesiacov po sebe, potom sa s dcérou videla pár hodín v týždni v poobedňajších hodinách, potom dcéru opäť niekoľko mesiacov nevidela a potom sa s dcérou stretávala obmedzene, ak jej to otec vôbec umožnil. Počas tohto obdobia sa matka viackrát a pravidelne dožadovala u otca informácií o dcére, o. i. aj o jej zdravotnom stave, o plánovaných lekárske prehliadkach a pod., ktoré informácie otec matke neposkytoval buď vôbec, alebo až následne po ich absolvovaní. Matka sa na zdravotný stav informovala aj u ošetrojúcej lekárky MUDr. Martinkovič. Preto tvrdenia otca v tomto smere sú nepravdivé a zavádzajúce. Otec naďalej argumentuje údajnými dôkazmi, ktoré majú (podľa jeho názoru) preukazovať údajné agresívne správanie matky voči maloletej dcére. V úvode tejto časti odvolania otca (čl. IV.) otec vyjadruje svoj názor a síce, že súd prvej inštancie mal zohľadňovať výhradne vyjadrenia a dôkazy, ktoré svedčia v prospech rozšírenia styku matky s maloletou, pričom z údajne neznámeho dôvodu súd prvej inštancie podľa názoru otca neprihliadal na dôkazy odrážajúce agresívny prístup matky k maloletej dcére. Matka má za to, že samotný otec priznáva, že v konaní boli predložené dôkazy, ktoré svedčia v prospech potreby rozšírenia styku matky s dcérou. Rozšírenia styku matky s dcérou otec nebol schopný, hoci v marci 2019 na pojednávaní na Krajskom súde v Bratislave (sp. zn. 11CoP/26/2019) sa prezentoval, že s tým nemá problém. Z priebehu konania je však zrejme, že otec s tým problém má, že matku nerešpektuje ako rodiča, a preto je nevyhnutná autoritatívna úprava styku matky s dcérou (ktorú otec nerešpektuje úplne - k čomu sa matka už vyjadrila vyššie), pokiaľ nebude rozhodnuté vo veci samej. Otec taktiež argumentuje (ohľadne údajného agresívneho správania matky voči dcére) znaleckým posudkom č. 43/2019. K tomuto posudku a záverom znalca vysloveným v predmetnom posudku sa matka vyjadrila podrobne v podaní zo dňa 28.10.2019 (sp. zn. 59P/114/2018). Vychádzajúc zo znaleckého posudku č. 43/2019 (znalec Mgr. Balko), bolo jasne (nezávislým a súdom stanoveným) znalcom vyslovené (a teda aj preukázané), že matka je spôsobilým rodičom, ktorý sa vie plnohodnotne postarať o maloletú dcéru, vychovávať ju. Rovnako tak sa preukázalo, že na dcére sa nedopúšťala žiadneho psychického či fyzického týrania. Vychádzajúc z uvedeného nie je daný žiadny dôvod pre to, aby bolo maloletá zverená otcovi do osobnej starostlivosti a matke upravený styk s dcérou, resp. aby matka mala upravený styk tak úzko, práve naopak. Otec tiež k predmetnej správe od PhDr. Hatrákovej uvádza, že je podľa jeho názoru scestné, že sa PhDr. Hatráková vyjadrovala k styku matky s dcérou vo vzťahu k rodičovskému konfliktu a nie k údajnému násiliu (ktoré otec po celý čas prezentuje). Otec uvedenú rodinnú situáciu stavia po celý čas do pozície domáceho násilia (či už vo vzťahu k maloletej alebo jemu). Takého tvrdenia otca však v konaní preukázané neboli (a to ani v trestných konaniach, ktoré začali z podnetu otca). Navyše, aj samotný znalec Mgr. Balko vyslovil k styku matky s dcérou bez prítomnosti otca: „Matka vzhľadom na to, že nebude vystavená matematickým konfliktom, ktoré vznikali v spoločnej domácnosti s otcom, ako aj s ohľadom na výraznú motiváciu, by mala zvládnuť zabezpečiť osobnú starostlivosť a výchovu o maloleté dieťa bez neprimeraných hostilných a agresívnych prejavov v správaní...“ (str. 55 - otázka č. 18 posudku). Je teda zrejme, že aj samotný znalec potvrdzuje, že išlo o konflikty medzi rodičmi, ktoré vytvorili a vyhrotili situáciu v rodine. Nešlo teda o konflikt, resp. nevhodné správanie, výchovné postupy matky voči dcére. Matka taktiež uviedla, že aj pokiaľ ide o znalecký posudok vypracovaný v rámci trestného konania, aj napriek tomu, že išlo o nezávislého súdneho znalca, otec spochybňuje jeho závery (pričom matka je toho názoru, že je to práve z dôvodu, že tieto nie sú v súlade s otcovými tvrdeniami, predstavami a „taktikou“). Matka poukázala na to, že otec v rámci svojho odvolania uviedol, že predmet trestného konania a konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej je odlišný, s poukazom na rozdielne práva osôb, a teda nie je možné závery v jednom konaní stotožňovať so závermi v druhom

konaní. Uvedené tvrdenie otca vyznieva nepochopiteľne, keď do vypracovania predmetných znaleckých posudkov v trestnom konaní, ako aj do vydania samotného rozhodnutia v trestnom konaní, neustále argumentoval práve týmito trestnými konaniami, no teraz, keď výsledok trestných konaní nie je zrejme taký, aký si otec predstavoval, už nie je možné závery z trestného konania použiť v civilnom konaní. Uvedený postoj otca je nesprávny aj z dôvodu, že samotný znalec Mgr. Balko jasne uviedol na str. 48 v závere otázky č. 4, že z klinicko - psychologického hľadiska postoj a správanie maloletej voči matke „...nekorešponduje s príznakmi psychického a fyzického týrania...“ s odkazom na znalecké dokazovanie v trestnom konaní. Znalec odkázal na znalecké dokazovanie v trestnom konaní aj pri odpovedi na otázku č. 17 uvedenej v znaleckom posudku. Znalec Mgr. Balko jasne uviedol, že v správaní matky nie sú prítomné ohrozujúce ani manipulatívne tendencie vo vzťahu k maloletej (str. 49 posudku - otázka č. 6 v závere). Znalec potvrdil, že matka netrpí žiadnou psychotickou poruchou (str. 52 - otázka č. 13 posudku) a tiež, že na jej strane neexistujú psychopatologické dôvody, ktoré by znižovali jej schopnosť zabezpečiť osobnú starostlivosť a výchovu o maloletú. Znalec dospel k jasnému záveru (na str. 55 - otázka č. 18 posudku), že obaja rodičia, teda aj matka, sú schopní samostatne sa o maloletú postarať. Matka má za to, že vychádzajúc aj z uvedených záverov znaleckých posudkov je zrejme, že otec uvádzal počas celého konania o matke, či o jej násilnom a nevhodnom správaní, nepravdy, len aby dosiahol svoj jediný cieľ (bez ohľadu na záujem a potreby maloletej) - vylúčiť matku zo života ich dcéry. Výsledky znaleckého dokazovania v trestnom konaní, ako aj v civilnom konaní, sú jasné. Nie je pre to žiadny dôvod pre nerozšírenie úpravy styku matky s maloletou dcérou tak, ako to správne uzavrel aj súd prvej inštancie a nariadil neodkladné opatrenie, ktoré širšie upravuje styk matky s maloletou dcérou, resp. na zmenu neodkladného opatrenia. Matka taktiež zdôraznila, že v konaní bolo preukázané, že prítomnosť otca pri styku nie je potrebná a ani žiaduca (aj vzhľadom na konflikty medzi rodičmi). V konaní bolo tiež preukázané (k čomu sa vyjadril aj znalec Mgr. Balko), že situácie a konflikty, ktoré v spoločnej domácnosti vznikali, boli spôsobené vzťahom a konfliktmi medzi rodičmi. Matka sa nestotožňuje s názorom otca, že súd prvej inštancie mal konať nad rámec svojej právomoci, čím mal v konečnom dôsledku odtrhnúť maloletú od otca počas Vianoc, ako aj bezprostredného obdobia po nich. Matka v rámci svojho vyjadrenia uviedla, že otec zabúda na to, že minulý rok matke neumožnil s dcérou ani čo i len 1 minútu telefonovať, nie to sa ešte osobne stretnúť s dcérou počas Vianoc, či medzi sviatkami. Uvedené tvrdenia otca sú zarážajúce. Práve takéto konanie otca bolo v rozpore so záujmom maloletej, ktorá žila do novembra 2018 s matkou (ako aj otcom) v spoločnej domácnosti, zo dňa na deň však žila už len s otcom, ktorý matke neumožnil s dcérou ani len telefonovať. Matka nemala celé mesiace o dcére informácie, nemala s dcérou žiadny kontakt (ani len na diaľku). Otec popisuje tiež údajné správanie maloletej po styku s matkou v dňoch 13.12. - 15.12.2019. Matka zdôrazňuje, že to, čo maloletá zažila za posledný rok v dôsledku konania otca (t. j. odtrhnutie od matky) je takou životnou situáciou, s ktorou by sa žiadne maloleté dieťa (ba dokonca ani dospelý človek) len tak ľahko nevyrovnal. Matka dodáva, že maloletá matke uviedla, že s ňou chce byť, že ju ľúbi. Maloletá počas každého styku, čo bola s matkou (podľa nového neodkladného opatrenia teda aj s prespatím), bola veselá, s matkou si konečne užili spoločne strávený čas aj inak, ako v detských kútikoch v nákupných centrách. A rovnako tak bez prítomnosti otca, ktorý vytváral nevhodnú „atmosféru“ počas realizácie styku matky s dcérou. Matka tvrdenia otca ohľadom uplakanie maloletej po styku s matkou, ako aj zlého psychického rozpoloženia maloletej po styku s matkou popiera v plnom rozsahu, má za to, že dcéra v jej domácnosti spokojná, nevykazuje žiadne známky smútku a nestalo sa ani raz, že by sa pomočovala, alebo že by v škôlke po skončení styku s matkou plakala. Pokiaľ ale u otca dochádza k tomu, že dcéra je plačlivá, prípadne, že sa pomočuje, je to zrejme dôsledok situácie, v ktorej sa maloletá nachádza. Rovnako tak pokiaľ otec tvrdí, že maloletá má určité prejavy svedčiace o psychickom probléme maloletej, môže to byť spôsobené tým, že maloletej matka za posledný rok chýbala, nemohla byť s ňou, pričom do novembra 2018 bola na jej prítomnosť a starostlivosť zvyknutá. Teda situáciu, v ktorej sa maloletá nachádza, spôsobil otec, a to svojím správaním a presadzovaním údajného týrania a násilia, ktoré si však sám vyprodukoval (tak, ako to vyplýva aj z uznesenia o zastavení trestného stíhania), a ktoré v konaní preukázané nebolo. Aj postoj otca k súčasnej situácii napriek všetkým vykonaným dôkazom svedčí o tom, že využije každú jednu príležitosť, aby matke vytýkal nedostatočnú starostlivosť alebo jej rodičovskú nespôsobilosť. S prihliadnutím na správanie a konanie otca, ako aj jeho súčasný postoj k danej situácii je podľa matky veľmi otázna práve rodičovská spôsobilosť otca, ktorá je podľa názoru matky spochybnená v plnom rozsahu. Matka má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a v záujme maloletej D., ktorá sa očividne teší tomu, že matka je opäť prítomná (aj keď naďalej v obmedzenom rozsahu, avšak v širšom, ako doteraz) v jej živote. Krajský súd v Bratislave pôvodné neodkladné opatrenie, ktoré v širšom rozsahu upravovalo styk matky s dcérou zmenil tak, že návrh matky zamietol. Matka poukazuje však na závery krajského súdu (ktoré boli uvedené vyššie), ktoré jednoznačne potvrdzujú to, že dôvodom

pre zamietnutie (pôvodného) návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia bola skutočnosť, že je potrebné počkať na výsledky a závery znaleckého dokazovania. Týmto súd prvej inštancie v čase rozhodovania už disponoval. Matka má za to, že v konaní bolo preukázané, že je spôsobilým rodičom, ktorý sa nedopúšťal fyzického, či psychického násillia na maloletej (z dôvodov ktorých bolo zastavené aj trestné konanie), a preto nie je v súčasnosti daný žiadny dôvod, aby krajský súd (vzhľadom na vyššie uvedené, ako aj v pripojených vyjadreniach matky) na nepotvrdenie uznesenia súdu prvej inštancie ako rozhodnutia, ktoré je vecne správne. Záverom preto matka navrhuje, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 20.11.2019, č. k. 11 P/170/2019-81, ako vecne správne potvrdil.

20. Kolízny opatrovník sa vyjadril k odvolaniu otca a uviedol, že odporúča odvolaciemu súdu uznesenie Okresného súdu Bratislava II, č. k. 11P/170/2019 zo dňa 20.11.2019, ako vecne správne v plnom rozsahu potvrdiť. Kolízny opatrovník má za to, že rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II je plne zo záujmom maloletej D. S..

21. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nebol viazaný rozsahom ani dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „C.m.p.“), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 C.s.p. neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem), dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia (§ 357 ods.1 C.s.p.).

22. Podľa § 65 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

23. Podľa § 66 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

24. Podľa § 67 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

25. Podľa § 367 ods. 3 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné vyhlásením; ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené.

26. Podľa § 367 ods. 4 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia súd môže doručiť účastníkom až pri uskutočnení jeho výkonu, ak je predpoklad, že by bol výkon rozhodnutia inak zmarený. Účastníkom, ktorí neboli prítomní pri výkone uznesenia, doručí súd uznesenie spolu so zápisnicou o priebehu výkonu dodatočne.

27. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že neodkladným opatrením súdu prvej inštancie č.k. 11P/160/2018-121 zo dňa 20.11.2018 súd prvej inštancie nariadil, že maloletá D. je predbežne zverená do osobnej starostlivosti otca s tým, že matku súd zaviazal platiť výživné vo výške 100,-€ mesačne, vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám otca. Krajský súd uznesením č.k. 11CoP/26/2019-402 zo dňa 11.03.2019 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil, a zároveň nariadil neodkladné opatrenie, na základe ktorého je matka oprávnená stretávať sa s maloletou v každom kalendárnom týždni v roku, v stredu v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. a v sobotu v čase od 09.00 hod. do 12.00 hod. v prítomnosti otca s tým, že matka si maloletú prevezme v čase určenom v mieste bydliska otca a v čase určenom maloletú otcovi odovzdá v mieste jeho bydliska, a zároveň otcovi uložil povinnosť maloletú na styk s matkou riadne pripraviť. Následne návrhom doručeným na súd prvej inštancie dňa 25.04.2019 (konanie bolo vedené pod sp.zn. 11P/72/2019) žiadala matka súd o zrušenie vyššie uvedeného neodkladného opatrenia, o úprave styku matky s maloletou vydaného Krajským súdom v Bratislave dňa 11.03.2019 pod č.k. 11CoP/26/2019- 402, a zároveň žiadala súd o nariadenie nového neodkladného opatrenia, ktorým by súd rozšíril doteraz súdom upravený styk maloletej s matkou. O návrhu matky rozhodol súd prvej inštancie uznesením č.k. 11P/72/2019-359 zo dňa 23.05.2019 tak, že nariadené neodkladné opatrenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/26/2019- 402 zrušil a nariadil nové neodkladné opatrenie, na základe ktorého bola matka oprávnená stretávať sa s maloletou Luciou, každý páry kalendárny týždeň od štvrtka od 15.00 hod. do nasledujúceho pondelka do 8.00 hod. a každý nepáry kalendárny týždeň od stredy od 15.00 hod. do nasledujúceho piatka do 8.00 hod. s tým, že matka si prevezme

maloletú v určenom čase v materskej škole, ktorú maloletá navštevuje, a v prípade akéhokoľvek dôvodu neprítomnosti maloletej v materskej škole v mieste bydliska otca a odovzdá maloletú otcovi v určenom čase v materskej škole, ktorú maloletá navštevuje, resp. v mieste bydliska otca. Na odvolanie otca rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 20CoP/121/2019-600 zo dňa 04.09.2019 tak, že uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh matky na zmenu neodkladného opatrenia, v časti úpravy styku matky s maloletou, ktorý bol nariadený uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/26/2019-402 zo dňa 11.03.2019 zamietol. Svoje rozhodnutie odvolací súd odôvodnil tým, že na rozdiel od súdu prvej inštancie nevidí v danom prípade zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala dôvod zmeniť predchádzajúcu neodkladnú úpravu styku otca s maloletou dcérou. Následne v dôsledku zmeny pomerov (vypracovaných znaleckých posudkov a zastavenie trestného stíhania voči matke) súd prvej inštancie uznesením zo dňa 20.11.2019, č.k. 11P/170/2019-81, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým v rámci prvého výroku opätovne zrušil nariadené neodkladné opatrenie o úprave styku matky s maloletou, ktoré bolo vydané Krajským súdom v Bratislave dňa 11.03.2019 pod č.k. 11CoP/26/2019-402, a súčasne druhým výrokom nariadil neodkladné opatrenie, ktorým matke umožnil stretávať sa s maloletou D. S., narodenou dňa 24.2.2015, nasledovne: počas bežného roka každý párny kalendárny týždeň od piatka od 15.00 hod. do nasledujúceho pondelka do 8.00 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň od stredy od 15.00 hod. do nasledujúceho piatka do 8.00 hod. s tým, že matka si maloletú prevezme v určenom čase v materskej škole, ktorú maloletá navštevuje, a v prípade akéhokoľvek dôvodu neprítomnosti maloletej v materskej škole v mieste bydliska otca a maloletú odovzdá otcovi v určenom čase v materskej škole, ktorú maloletá navštevuje, resp. v mieste bydliska otca; počas vianočných sviatkov v kalendárnom roku 2019 mal styk matky s dcérou prebiehať od 15.00 hod. dňa 24.12.2019 do 12.00 hod. dňa 26.12.2019 s tým, že matka si maloletú prevezme v určenom čase v mieste bydliska otca a maloletú odovzdá otcovi v určenom čase v mieste bydliska otca. Súd prvej inštancie súčasne uviedol, že na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 59P/114/2018 prebieha aj konanie vo veci samej, o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej. Toto konanie doposiaľ nie je právoplatne skončené.

28. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie akonáhle súd poskytne ohrozenému alebo porušenému právu definitívnu ochranu. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený.

29. Odvolací súd sa považuje za potrebné vyjadriť k argumentom otca uvedených v rámci podaného odvolania, a to konkrétne k uzneseniu NS SR sp.zn. 7Cdo/232/2018, na ktoré poukázal otec, v rámci podaného odvolania a to práve z dôvodu, že NS SR ustálil právny názor, že predloženie znaleckého posudku v súdnom konaní nepredstavuje takú zmenu pomerov, resp. skutkových okolností, o ktoré by sa súd mohol opierať pri zmene jeho predchádzajúceho rozhodnutia. V tejto súvislosti však odvolací súd zdôrazňuje, že každý prípad pri maloletých deťoch je potrebné posudzovať individuálne, nakoľko skutočný stav vo veci sa spravidla nikdy nezohoduje. Preto aj rozhodnutia najvyšších súdnych autorít nie je možné aplikovať plošne na každú vec, ale vždy s ohľadom na skutočný stav danej veci. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti otca, že z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedeného pod sp.zn. 7Cdo/232/2008 vyplýva, že Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd v rámci odvolacieho konania konštatoval, že predloženie nového znaleckého posudku týkajúceho sa maloletých detí, ako nového dôkazu nepredstavuje zmenu skutkových okolností, avšak z dôvodu, že v tomto prípade matka opätovne tak, ako pri prvom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia predložila znalecký posudok vypracovaný na základe jej objednávky, a bez súčinnosti otca, hoci sa domáhala zákazu styku otca s maloletými deťmi. Odvolací súd (Krajský súd v Nitre) však v danom prípade predložený znalecký posudok nemohol považovať za znalecký posudok, ktorý preukazuje zmenu pomerov, nakoľko tento posudok bol už posudkom v poradí druhým, s rovnakými závermi ako posudok prvý, predložený pri prvom návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, a preto odvolací súd tento znalecký posudok (v poradí druhý, avšak s rovnakou výpovednou hodnotou, ako prvý znalecký posudok) vyhodnotil tak, že nezakladá zmenu pomerov, a dokonca konanie o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia posúdil tak, že toto konanie bolo potrebné z dôvodu prekážky už právoplatne rozhodnutej veci (zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia) zastaviť. Odvolací súd v tejto súvislosti ešte krátko poznamenáva, že Najvyšší súd SR ako súd dovolací, sa predmetným dovolaním matky, v rámci konania vedeného na dovolacom súde pod sp.zn. 7Cdo 232/2018 ani nezaoberal, nakoľko dovolanie matky ako neprípustné odmietol a to s poukazom na skutočnosť, že dovolanie bolo podané voči uzneseniu, ktorým došlo k zrušeniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, a

následne k zastaveniu konania pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci, pričom uvedené rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej a rovnako nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí (§ 420 CSP). Takže s poukazom na vyššie uvedené je potrebné uzavrieť, že aplikácia záverov názoru Krajského súdu v Nitre (nie NS SR) v danej veci vedenej na dovolacom súde pod sp.zn. 7Cdo 232/2018, nie je použiteľná pre tento prejednávaný prípad.

30. Odvolací súd vo vzťahu k ďalším námietkam otca uvedených v rámci podaného odvolania v zhode so súdom prvej inštancie zastáva názor, že v predmetnej veci došlo k zmene pomerov, ktoré odôvodňujú návrh matky na zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia a súčasne sú dané dôvody pre nariadenie nového neodkladného opatrenia. Tento názor zastáva odvolací súd práve z dôvodu, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj samotné odôvodnenie uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia bolo postavené na tvrdení otca, že matka svojím negatívnym prístupom k maloletej, ako aj nezvládnutím výchovy maloletej, takpovediac ohrozuje zdravý vývoj maloletej, pričom podľa názoru otca jej konanie vo vzťahu k maloletej napríňalo aj znaky trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby. Otec taktiež mal za to, že nebolo v záujme maloletej stretávanie sa maloletej s matkou bez prítomnosti otca, nakoľko samotná maloletá vykazovala znaky negatívneho vplyvu zo strany matky. Na uvedených tvrdeniach otca bolo zo strany súdu nariadené neodkladné opatrenie, týkajúce sa dočasného zverenia maloletej do osobnej starostlivosti otca, a súčasne obmedzenia styku maloletej s matkou, za prítomnosti otca. V priebehu konania vo veci samej boli súdu prvej inštancie doručované viaceré listinné dôkazy popierajúce tvrdenia otca, na základe ktorých bolo neodkladné opatrenie nariadené. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 02.10.2019 bol súdu prvej inštancie doručený znalecký posudok Mgr. Martina Balka č. 43/2019, z ktorého záverov vyplynulo, znalec pokladal za dôvodné, aby maloleté dieťa zotrvalo v osobnej starostlivosti otca, ako rezidenčného rodiča, avšak so súčasným individuálnym stretávaním sa maloletého dieťaťa s matkou, aj bez prítomnosti otca a vrátane prespávania u matky. Všetky ostatné skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci, medzi inými aj vzťah matky a maloletej dcéry bol podrobne popísaný v rámci vypracovaného znaleckého posudku. Zo strany psychologičky PhDr. Kataríny Hatrákovej bolo taktiež konštatované, že matka nie je pre dieťa nebezpečná, anamnesticky je jeho vzťahovou osobou, nie je dôvod, aby jej kontakt s dcérou prebiehal za asistencie otca. Rovnako tak aj kolízny opatrovník odporučil styk matky s maloletou dcérou rozšíriť a upraviť tento styk bez prítomnosti otca, aj s prespatím. Súd prvej inštancie sa v rámci svojho odôvodnenia veľmi podrobne vysporiadal aj so správou Okresného riaditeľstva policajného zboru Bratislava odbor kriminálnej polície 1. oddelenia vyšetrovania založenú v rámci konania vo veci samej pod sp.zn. 59P/114/2018, z ktorej vyplýva, že uznesením zo dňa 11.11.2019 č. ČVS: ORP-236/1-VYS-B2-2019 bolo podľa § 215 ods. 1 písm. b) ods. 4 Trestného poriadku trestné stíhanie, ktoré bolo začaté v bode 1, vo veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a v bode 2 vo veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona zastavené lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. V predmetne trestnej veci bol taktiež vypracovaný znalecký posudok č. 55/2019 z, ktorého taktiež vyplynulo, že maloletá nedisponuje žiadnymi znakmi v správaní ani v prežívaní, ktoré by svedčili o skutočnosti, že konaním matky bolo maloletej spôsobené psychické alebo fyzické utrpenie. Z uvedených všetkých vyššie uvedených dôvodov podrobne rozpisovaných prostredníctvom uznesenia súdu prvej inštancie vyplýva, že skutočne v tomto prípade došlo k zmene pomerov, pre ktoré bolo potrebné nariadené neodkladné opatrenia ohľadom úpravy styku maloletej Lucie s matkou za prítomnosti otca zrušiť a nariadiť nové neodkladné opatrenie, v závislosti novopredložených listinných dôkazov vyvracajúcich tvrdenia otca, a taktiež v závislosti od vývoja daného sporu. V danom prípade je potrebné uzavrieť, že pokiaľ dôjde v rámci vývoja dokazovania v priebehu sporu k popretiu a vyvráteniu skutočností, ktoré boli podkladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je zrejmé, že je potrebné taktiež konštatovať, že došlo k zmene pomerov, odôvodňujúcich aj zmenu nariadeného neodkladného opatrenia. Odvolací súd má v tomto prípade za to, že súd prvej inštancie sa v rámci podrobného odôvodnenia viac - menej vysporiadal so všetkými námietkami otca uvedenými aj v rámci podaného odvolania. Samotná skutočnosť, že otec neprijíma fakt, že matka môže mať s maloletou dcérou dobrý vzťah, pričom otec nepripúšťa, že matka možno v určitých životných situáciách síce zlyhala, avšak uvedené formy zlyhania neznamenujú automaticky, že matka na základe týchto zlyhaní už nie je spôsobilá byť dobrou matkou, ktorá sa snaží pracovať na svojich nedostatkoch a zdokonaľovať svoje rodičovské zručnosti. Odvolací súd si dovoľí konštatovať, že nikto ľudí neučí byť rodičmi, pričom rodičia častokrát vo výchove svojich detí zlyhávajú, avšak rodič, ktorý chce byť dobrým rodičom sa snaží svoje zlyhania, ktorým sa v živote vyhnúť nedá neopakovať, a uvedomovať si svoje chyby. Odvolací súd poukazuje na to, že matka si svoje zlyhania uvedomuje, svoje pochybenia uznáva a snaží sa ich naprávať. Preto v tomto prípade odvolací

súd zastáva názor, že došlo k zmene pomerov potrebných pre zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia. Pokiaľ však vo veci dochádza aj k tomu, že zo strany otca je autoritatívne rozhodované o tom, kedy matka s maloletou strávi čas, respektíve otec nedodržiava ani úpravu styku nariadenú neodkladným opatrením, pričom medzi rodičmi sú pretrvávajúce konflikty, v tomto prípade odvolací súd má za to, že sú dané podmienky nielen pre zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia, nakoľko došlo k zmene pomerov, ale aj pre nariadenie nového neodkladného opatrenia, ktorým je potrebné rozšíriť styk matky s maloletou dcérou bez prítomnosti otca. Súd prvej inštancie túto potrebu nariadenia neodkladného opatrenia riadne a výstižne v rámci svojho uznesenia zdôvodnil, pričom odvolací súd sa s uvedeným odôvodnením súdu prvej inštancie plne stotožňuje.

31. Ani odvolací súd nemá patent na to, ako vyriešiť predmetnú zložitú rodinnú situáciu. Odvolací súd vyslovuje názor, že v danom prípade si obaja rodičia mylne myslia, respektíve sa domnievajú, že svoje problémy vyriešia prostredníctvom súdu. Ale pravda je taká, že pokiaľ rodičia nenájdu spoločnú reč, pokiaľ nezačnú spolu komunikovať v súvislosti s maloletou dcérou, nemôže ani súd nájsť také riešenie, ktoré bude vyhovovať obom rodičom. Je nutné, až žiadúce, aby si rodičia začali uvedomovať svoju rolu rodiča, napriek prebiehajúcemu konaniu o úpravu práv a povinností k maloletej. Obaja rodičia totiž aj po svojom rozchode zostali rodičmi a vyhrotenými vzťahmi, respektíve neschopnosťou komunikácie medzi sebou ubližujú výlučne maloletej dcére. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným dôvodom má odvolací súd za to, že v tomto štádiu konania považuje za potrebné, rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť (§ 387 ods. 1 CSP).

32. Odvolací súd na záver zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie nie je rozhodnutie vo veci samej, pričom neodkladným opatrením sa v krátkom čase (bez realizácie dokazovania) upravujú vzájomné práva povinnosti na nevyhnutnú dobu. Odvolací súd na záver apeluje na oboch rodičov, aby zväžili svoju komunikáciu a snažili sa dohodnúť o výkone práv k maloletej Lucii, nakoľko pri viaznucej komunikácii rodičov sa práve maloletá Lucia stane „nástrojom“ pre ich vzájomný „boj“, z ktorého potom vyplynú vyhrotené situácie negatívne vplývajúce na maloleté dieťa.

33. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

34. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).